

Jeg kan i hvert fald sige, at jeg har holdt møde med borgmesteren og ildsjælene bag det projekt, og jeg ved også, at de i sidste uge har holdt møde med Energistyrelsen og nogle andre, der også er interesserede i at lave noget i det område. Og status i den sag er, så vidt jeg kan forstå det, at man skal mødes igen umiddelbart efter nytår, og så overvejer man, om alle interesser kan tilgodeses. Jeg tror, at den ene part ligesom allerede har meldt fra, men der er altså en god dialog i gang.

Kl. 13:45

Formanden:

Hr. Kristen Touborg.

Kl. 13:45

Kristen Touborg (SF):

Når jeg spørger så specifikt til det, er det jo netop, fordi der er mulighed for, at det er lokale, der vil kunne drive og eje hele vindmølleparken.

Men jeg har forstået fra bl.a. pressens dækning af sagen, at man i Energistyrelsen er indstillet på, at man skal dele det her projekt mellem alle interesserede parter. Det er det, der er baggrunden for, at jeg synes, at det kunne være hensigtsmæssigt at høre ministerens holdning til det om den lokale forankring og det lokale ejerskab.

Kl. 13:46

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:46

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Altså, ministerens holdning er den, som også er energiforligspartiernes holdning, den er nemlig afspejlet i den lov om vedvarende energi, som vi har til tredje behandling her senere på ugen. Og der laver vi jo en grøn fond, vi laver øget skattefradrag for andel i en vindmølle, vi laver køberetsordning, og vi laver erstatningsordning. Vi laver en lang række ting med det ene formål at fremme det lokale medejerskab til vindmøller og genetablere, at vindmøller er noget rart noget, man gerne vil have i lokalsamfundet.

Derfor ved jeg også, at Energistyrelsens folk har været overordentlig imødekommende for at se, om man kan finde en eller anden måde at lande det projekt i Lemvig på, sådan at ildsjælene også får lejlighed til at komme ind og komme i gang med deres projekt. Det behøver jo ikke at udelukke, at de gør det sammen med andre.

Kl. 13:46

Formanden:

Tak til hr. Kristen Touborg for spørgsmålene, og vi siger tak til klima- og energiministeren for udvist velvillighed.

Jeg skal her udsætte mødet til kl. 14.00.

Mødet er udsat. (Kl. 13.47).

Kl. 14:00

Formanden:

Mødet er genoptaget.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 21:**Forespørgsel til økonomi- og erhvervsministeren om turistovernatninger.**

Af Colette L. Brix (DF) og Pia Adelsteen (DF). (Anmeldelse 12.12.2008).

Kl. 14:00

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:00

Formanden:

Det første spørgsmål er til statsministeren af hr. Søren Krarup.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 748

1) Til statsministeren af:

Søren Krarup (DF):

Er statsministeren enig med kulturministeren i, at kulturkampen er afblæst?

Formanden:

Det er statsministeren, der lægger ud med at svare, værsgo.

Kl. 14:00

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Søren Krarup ønsker, at jeg skal svare på, om jeg er enig med kulturministeren i, at kulturkampen er afblæst.

Jeg tror, at hr. Søren Krarups spørgsmål hviler på en forkert antagelse, nemlig at kulturministeren faktisk skulle have udtalt, at kulturkampen er afblæst. Det er ikke, hvad kulturministeren har givet udtryk for. Det ville det efter min opfattelse heller ikke være muligt at give udtryk for, for kulturkamp er ikke noget, man kan afblæse; det er ikke noget, der har en slutdato. Kulturkamp – eller værdidebat, om man vil – er noget, der foregår hele tiden i et samfund; man kan sige, at det faktisk er selve kernen i det at have et frit folkestyre, at der til stadighed er en debat om de principper, som vores samfund skal bygge på. Og derfor kan jeg sige, at regeringen – den samlede regering – er fulde og aktive deltagere i en løbende værdidebat og kulturkamp.

Kl. 14:01

Formanden:

Hr. Søren Krarup.

Kl. 14:02

Søren Krarup (DF):

Det er jo rigtigt, at det var vores meget sympatiske kulturminister, der i et interview forleden udtalte, at værdikampen var forbi. Nu hører jeg ordet værdikamp som identisk med ordet kulturkamp, og kulturkamp har i mine ører en meget god og nødvendig klang, og det hænger sammen med, at jeg husker statsministerens ord fra regeringsovertagelsen i 2001 om det, som jeg netop på grund af den betydning, ordet kulturkamp har fået, har kaldt for systemskiftet.

Jeg husker, statsministeren sagde i sin nytårstale 2002, at der var tale om en kulturkamp, et opgør med råd og nævn, altså med ekspertdyrkelsen, dvs. troen på, at eksperter er i stand til at leve livet for andre mennesker. Det vil sige en respekt for det enkelte menneskes frihed og ansvar. Og det kom også til udtryk i bl.a. et interview, statsministeren havde i Weekendavisen i januar 2003, hvor han også talte om kulturkampen. Han sagde: Vi er i en kulturkamp, og kulturkampens udfald er helt afgørende for Danmarks fremtid.

Det hørte jeg med stor glæde, også fordi jeg naturligvis er enig i det, og jeg hører det som ensbetydende med en kulturkamp, der er en

kamp med en, jeg er lige ved at sige 100-årig tradition fra det 20. århundrede, nemlig det, jeg kalder kulturradikalisme – jeg kunne også bruge et lidt belastet udtryk og kalde det systemet Politiken, hvor det var kulturradikalismen, der faktisk i det 20. århundrede satte tonen i Danmark. Det hørte jeg statsministeren undsige i sin tale om kulturkamp, og jeg hørte det med stor glæde og opfattede det netop som et forsvar for det almindelige menneske, det, Søren Kierkegaard kalder den menige mand, og som man med et moderne udtryk kalder for det tavse flertal. Og jeg vil spørge statsministeren:

Er vi ikke stadig i den kulturkamp? Er den ikke lige afgørende i dag, som den var for 7 år siden? Er det ikke den kulturkamp, der er skyld i, at vi har en regering, der nu med Dansk Folkepartis støtte har kunnet regere og, jeg vil sige kæmpe det menige folks kamp i 7 år? Er den kulturkamp afblæst?

Kl. 14:04

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:04

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, den er ikke afblæst. Det er, som jeg sagde i mit første svar, en nødvendig og værdifuld debat om de principper, samfundet skal bygge på, som man ikke bare kan afblæse, og som ikke har nogen slutdato, men som foregår hele tiden.

Jeg er enig med hr. Søren Krarup i, at 20. november 2001 markerede et systemskifte politisk og holdningsmæssigt i Danmark. Det er det systemskifte, vi baserer os på, og der har i de forløbne 7 år fundet en meget nødvendig debat sted om netop respekten for det enkelte menneskes frihed og ansvar, og det er den grund, regeringen stadig står på.

Kl. 14:04

Formanden:

Hr. Søren Krarup.

Kl. 14:05

Søren Krarup (DF):

Det glæder mig netop, at statsministeren understreger, at det er det enkelte menneskes frihed og ansvar, det handler om. For dermed er der jo i og for sig sagt, at talen om samfund ikke nødvendigvis er rigtig; vi skulle snarere sige folket.

Det er et opgør med en foragt for det menige Danmark, der har været gældende i det 20. århundrede. Jeg betragter mange ting i det 20. århundrede som udtryk for folkets protest imod den foragt, bl.a. modstandskampen, som jo var et opgør med samarbejdspolitik og kulturradi-

kalisme, sådan som statsministeren også har sagt. Jeg betragter også statsministeren og regeringens nuværende linje, hvor man faktisk tør aktivere sig i et forsvar for den frihed, vi lever i i Vesten, og som er truet, som et led i kulturkampen.

Jeg vil så spørge statsministeren, om det ikke er rigtigt, at kulturkampen på den måde er et opgør med en foragt for folket – jeg vil ikke bruge ordet samfund, men jeg vil sige, det er en foragt for folket, netop for det enkelte menneske i folket som den, der er ansvarlig for sit liv, og som derfor skal have støtte til at leve det på trods af al ekspertviden og bedreviden.

Kl. 14:06

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:06

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er enig med hr. Søren Krarup i, at en væsentlig del af kulturkampen er et opgør med den kollektivism, som netop forsøger at indskrænke og undertrykke det enkelte menneskes frihed og ansvar.

Jeg har det også sådan, at jeg holdnings- og værdimæssigt ser en direkte linje fra opgøret med samarbejdspolitikken under besættelsen over opgøret med fodnotepolitikken i 1980'erne til vores nuværende aktive engagement i verden omkring os ud fra den betragtning, at når vi danskere ønsker frihed og fred, så må vi også selv yde et aktivt bidrag og påtage os et ansvar for at være med til at sikre det.

En anden del af kulturkampen, om man vil, værdidebatten, er den viden om, den bevidsthed om, det kendskab til den danske historie og kulturarv, som er nødvendigt, og der har regeringen jo været drivende i at udarbejde en kulturkanon, en historiekanon og andre former for initiativer, der kan styrke de unge generationers bevidsthed om, hvad det vil sige at tilhøre det danske folk.

Kl. 14:07

Formanden:

Hr. Søren Krarup.

Kl. 14:07

Søren Krarup (DF):

Det hilser jeg med stor glæde, men så er det, jeg kommer til den virkelig betænkelige del af den nuværende kulturkamp. Det er klart, at kulturkamp i den forstand er respekt for det enkelte menneske, det er respekt for det enkelte folk, det enkelte folks frihed og selvstændighed. Så er

det, jeg ikke kan frigøre mig fra det dybt, dybt ubehagelige ved, at i denne situation, hvor vi står i en kulturkamp, er det danske folks selvstændighed jo faktisk ophævet. Jeg taler naturligvis om EU-politikken; jeg taler om, hvordan Metocdommen og de seneste direktiver har vist, at det overhovedet ikke længere er det danske folk, der bestemmer i Danmark.

Jeg synes, at statsministeren, der har talt så tiltalende og nødvendigt om folkets kulturkamp, i sit hjerte må være anfægtet af det, der sker, og sige, at et folkestyre forudsætter, at folket styrer sig selv; at det er Folketinget – intet over og intet ved siden af Folketinget, som Viggo Hørup som bekendt sagde, og det var en af de få rigtige ting, han sagde – der skal lovgive, og at det ikke skal være udenlandske kræfter, der lovgiver.

Er statsministeren ikke enig med mig i, at netop i vores fælles forståelse af kulturkampen er EU en frygtelig trussel imod det, der simpelt hen er grundlaget for både dansk folkestyre og det danske folk?

Kl. 14:08

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:08

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, tværtimod. Og her kommer vi så netop til det punkt, hvor hr. Søren Krarup og jeg må skilles i vejen fremad, for jeg er dybt uenig med hr. Søren Krarup i synet på EU.

Jeg har det tværtimod sådan, at i en moderne verden, hvor vi er afhængige af, hvad der sker i landene omkring os, hævder vi bedst det danske folks selvstændighed ved at gå ind i forpligtende samarbejder med andre, hvor vi løser opgaver i fællesskab og netop styrker den danske indflydelse ved at være med der, hvor beslutningerne bliver truffet.

Jeg er meget uenig med hr. Søren Krarup i, at vi ikke selv bestemmer dansk udlændingepolitik. Vi bestemmer selv dansk udlændingepolitik. Når vi er med i et forpligtende fællesskab som EU, er vi med til at træffe beslutninger om ting, der har vital betydning for det danske folks fremtid. Så i en moderne verden hævder man bedst suverænitet og selvstændighed ved at være med i et forpligtende fællesskab.

Kl. 14:09

Formanden:

Tak til hr. Søren Krarup og tak til statsministeren. Hermed sluttede spørgsmål 1.

Vi går videre til spørgsmål 2, der er stillet til økonomi- og erhvervsministeren af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:10

Spm. nr. S 755

2) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Kan ministeren dokumentere sine udtalelser om et loft over ÅOP til bladet Tænk i artiklen »Lånehajer ribber flade danskere«, når hun argumenterer med, at et prisloft har en tendens til at blive normen for, hvad man tager for en vare?

Skriftlig begrundelse

Ministerens udtalelse søges underbygget med eksempler fra udenlandske erfaringer med lofter over udlåneres mulighed for at fastsætte renter, så det underbygges, at et loft over ÅOP vil betyde stigende renteomkostninger på forbrugslån.

Formanden:

Det er ministeren, der lægger ud. Værsgo.

Kl. 14:10

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Som det fremgår af artiklen i Tænk, har jeg ikke udtalt mig om, hvorvidt et loft over ÅOP konkret har ført til rentestigninger i de lande, hvor man har et sådant loft.

Det, jeg har sagt, er, at maksimalpriser generelt har en tendens til at blive til prisen, og at man ofte ser, at virksomheder, som tidligere har ligget under denne pris, vil hæve deres pris til maksimum, så konkurrencen på pris generelt bliver mindre. Det viser erfaringerne inden for andre brancher som f.eks. bilsyn og taxa, hvor man har eller har haft maksimalpriser. Her blev prisloftet til standardprisen, og priskonkurrencen blev ringere.

Kl. 14:10

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:10

Benny Engelbrecht (S):

Tak. Det foreliggende spørgsmål handler jo netop om at indføre et loft over ÅOP og en artikel i bladet Tænk, som hedder »Lånehajer ribber flade danskere«.

Spørgsmålet er jo naturligvis blevet yderligere aktualiseret af den debat, vi har haft i den her uge – ikke mindst Venstres folketingsgruppe, kan jeg forstå, er enig i, at der skal sættes et loft over, hvor høj ÅOP må være. Det er et socialdemokratisk forslag, der også er fremsat et beslutningsforslag om her i Folketinget, som vi skal debattere i det nye år, og det ser vi selvfølgelig meget frem til. I den sammenhæng er det selvfølgelig interessant at debattere, hvad der vil være af givne effekter, og hvad ikke mindst ministeren forventer der vil være af givne effekter.

Derfor var det også meget naturligt for mig at stille dette spørgsmål, som netop handler om, hvad der mere konkret ligger i ministerens udtalelse, og derfor er det også naturligt for mig at uddybe mine spørgsmål ved ikke mindst at spørge, om ministeren forventer, at et prisloft vil sætte konkurrencen fuldstændig ud af kraft på lånemarkedet. Det har jeg meget vanskeligt ved at forestille mig, og jeg kan heller ikke se, at der er eksempler på, at Sverige, Italien eller andre lande, som har loft over, hvad renten må være, har haft problemer med, at konkurrencen skulle være sat ud af kraft på spørgsmålet omkring forbrugslån.

Et andet spørgsmål er selvfølgelig, om der – ikke mindst på basis af det, som jeg kan se ministeren har udtalt i dag til Ritzau om, at man ikke ønsker at støtte et loft over renten foreløbig – slet ikke findes nogen øvre grænse for, hvad ministeren kan acceptere som højeste rente for et lån.

Kl. 14:12

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:12

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Benny Engelbrecht, at jeg tror, at der er enighed mellem regeringen og Socialdemokratiet om, at det, det handler om, er at sikre nogle regler, der beskytter forbrugerne mest muligt, og som skaber en gennemsigtighed, så forbrugerne kan træffe et frit valg.

Jeg mener ikke, at forslaget om at sætte et loft over, hvor meget det må koste at låne penge, er et godt forslag. Vi har ikke i Danmark tradition for at sætte den fri prisdannelse ud af spil, og som sagt skræmmer sporene fra de brancher, hvor man har eller har haft maksimalpriser. Jeg vil gerne komme med et par eksempler.

Da vi liberaliserede Bilsynet i 2005, indførte man maksimalpriser ud fra betragtningen om, at

der måtte være grænser for, hvad det måtte koste. I 2006 undersøgte Konkurrencestyrelsen området, og det viste sig, at selv om kapaciteten i branchen ikke var udnyttet fuldt ud, konkurrerede man ikke på prisen, men på andre parametre. Prisen lå i langt overvejende grad omkring maksimalprisen.

Et andet eksempel er taxibranchen. Her fastsættes maksimaltakster for taxikørsel af de enkelte kommunalbestyrelser. Konkurrencestyrelsen har så sent som i foråret 2008 undersøgt taxibranchen. Det fremgår af konkurrenceredegørelsen fra 2008, at undersøgelsen viste, at samtlige de undersøgte bestillingskontorer – altså taxavognmænd – anvendte den maksimalpris, som kommunalbestyrelsen havde fastsat for deres priser over for kunderne.

Jeg har svært ved at forestille mig, at lånebranchen adskiller sig væsentlig fra andre brancher, og at man ikke også her vil indrette sin prissætning efter et prisloft. Det vil skade konkurrencen og dermed også forbrugeren.

Kl. 14:14

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:14

Benny Engelbrecht (S):

Det bliver jo let en lidt akademisk diskussion, ikke mindst når man tager højde for, at det loft, som ikke blot fra vores side, men også fra Venstres side er blevet foreslået, ligger på så lavt et niveau, at de fleste hurtige forbrugslån faktisk vil komme ned i pris, så derfor er det jo selvfølgelig en lidt akademisk diskussion.

Ikke mindst derfor kunne jeg også godt tænke mig at vide, om det slet ikke maner til eftertanke hos ministeren, at Venstre, som jo trods alt er De Konservatives regeringspartner, er kommet til fornuft – om jeg så må sige – og på trods af at de så sent som i maj måned udtalte sig modsat her i Folketingssalen, altså nu er indstillet på at støtte et forslag om at indføre et loft over ÅOP.

Kl. 14:15

Formanden:

Ministeren:

Kl. 14:15

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Det, som regeringen er optaget af, er at sikre forbrugerne bedst mulige vilkår. Jeg tror stadig væk på, at den erfaring, der har været fra andre brancher, hvor man har fastsat maksimalpriser, bør være noget, der maner til eftertanke om, at

hvis man begynder at gå den vej, kan man jo risikere at ramme en lang række forbrugere, der så kommer til at betale en højere pris, end det i dag er tilfældet. Det synes jeg altså må indgå i de videre overvejelser.

Samtidig synes jeg, det er værd at minde om, at der i dag er regler, som skal være med til at sikre, at forbrugeren ikke går ind i en låneaftale med bind for øjnene. Vi har skiltningsregler, som kræver, at både forretningerne og finansieringsselskaberne skal skilte med, hvad forbrugslåne-koster. Årlige omkostninger i procent skal altså oplyses, og oplysningerne skal gives på det sted, hvor lånet udbydes eller kan bestilles, ligesom oplysningerne skal være frit tilgængelige for forbrugeren. Det indebærer, at forbrugeren umiddelbart og uden vanskeligheder skal kunne sætte sig ind i oplysningerne, inden kreditten optages. Bestemmelserne gælder, uanset om lånet udbydes i et butikslokale eller f.eks. via internettet. Oplysningerne skal også fremgå af den aftale, som forbrugeren indgår.

Endelig vil jeg sige, at vi også følger op i form af oplysningskampagner, for jeg tror, at der er en meget væsentlig opgave i at forklare mange af forbrugeren, hvad årlige omkostninger i procent er. Der er nogle, der måske lader sig snyde af, at lånet er afdragsfrit det første halve år, eller hvad ved jeg. Derfor er det selvfølgelig væsentligt, at vi lærer og giver forbrugeren mulighed for fuldstændig at kende de fulde omkostninger, hvis man optager et lån.

Kl. 14:17

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:17

Benny Engelbrecht (S):

Tak, hr. formand. Jeg kan konstatere, at jeg i hvert fald ikke får svar på spørgsmålet, om Venstres ændrede holdning gør indtryk på ministeren. Det må jeg så acceptere, men jeg vil stadig væk gerne gentage mit spørgsmål, om der slet ikke findes nogen øvre grænse for, hvad ministeren kan acceptere som det øverste loft for et lån. Kan det virkelig være uden nogen form for maksimal grænse?

Påvirker det heller ikke ministeren, at der er en stor del af de udsatte lejere, som netop har høje forbrugslån, der viser sig at være en af de problematikker, der netop gør, at de bliver udsat? Fra vores side er der slet ingen tvivl om, at vi er meget bekymrede over den udvikling, der er, ikke mindst over den meget øgede lånsætning, der er lige præcis på disse hurtige for-

brugslån, som stadig flere danskere tager. Vi kan altså se en væsentlig stigning fra andet kvartal 2007 til andet kvartal 2008, og det bør mane til eftertanke, også hos ministeren.

Kl. 14:18

Formanden:

Jeg vil medgive, at det er svært lige at erindre, fordi der er så mange huse, der er udsmykket med glimtende lys og farver, der blinker, men når det blinker og lyser på pulten, kan det altså betyde, at taletiden er overskredet.

Ministeren.

Kl. 14:18

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Tak. Jeg vil sige til hr. Benny Engelbrecht, at jeg tror, der er meget stor enighed mellem Socialdemokratiet og regeringen om, at vi selvfølgelig hele tiden skal sikre og løbende justere, hvordan reglerne skal være, så vi sikrer forbrugernes bedst muligt. Min pointe er, at det kan være farligt at lave nogle regler, der måske umiddelbart virker, som om de beskytter forbrugernes bedre. Det kan være, at de vil beskytte en lille del af forbrugernes lidt bedre, end det sker i nuværende situation, men det kan være, at den meget store del af forbrugernes kommer til at betale en højere pris, så man samlet set forringer forbrugerbeskyttelsen ved at gå den vej, som hr. Benny Engelbrecht taler om. Derfor er jeg meget skeptisk over for det forslag.

Jeg tror, at langt de fleste forbrugere godt kan gennemskue det her; de fravælger lån, de kan se er for dyre. Så sparer de op eller afventer, at deres økonomi er i bedring, så de kan optage lån på rimelige vilkår, hvis de synes, at en rente er for dyr. Men jeg er enig med hr. Benny Engelbrecht i, at der er grupper i vores samfund, som er dybt forgældede, og som ikke rigtig kan gennemskue situationen. Vi har jo i forbindelse med satspuljeforhandlingerne rent faktisk afsat penge over de næste 4 år, så der bliver bedre gældsrådgivning til de svage grupper, der har svært ved at gennemskue det her. Jeg synes, det er en fornuftig vej at gå at hjælpe dem, der er havnet i en gældsælde.

Kl. 14:19

Formanden:

Ja tak. Hermed sluttede spørgsmål 2.

Spørgsmål 3 er også til økonomi- og erhvervsministeren, og det er også af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:19

Spm. nr. S 756

3) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Mener ministeren, at bankernes bonusordninger er tilstrækkelig gennemskuelige, når Forbrugerrådets undersøgelse viser, at 90 pct. af alle bankansatte er underlagt salgsfremmende initiativer?

Formanden:

Her er det også ministeren, der starter med at svare.

Kl. 14:19

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Indledningsvis vil jeg gerne nævne, at Forbrugerrådet ikke har foretaget en selvstændig undersøgelse af de bankansattes aflønningsformer, sådan som der egentlig lægges op til i spørgsmålet. Forbrugerrådet anvender Finansforbundets undersøgelse fra september 2008 om de bankansattes roller som både rådgivere og sælgere. Den viser, at blandt de 3.229 adspurgte medlemmer er 90 pct. underlagt salgsfremmende initiativer.

Aftalen om lov om finansiel stabilitet indebærer, at der i samarbejde med sektoren arbejdes videre med den fremtidige regulering. Der skal bl.a. strammes op om finansielle virksomheders brug af aktieoptionsprogrammer med henblik på at begrænse omfanget af variable lønde. Det er afgørende, at bonusprogrammer og anden resultat aflønning ikke må stå i vejen for, at kunderne får en ordentlig rådgivning. Der findes allerede i dag regler, der skal sikre, at kunderne får en ordentlig rådgivning med udgangspunkt i kundens forhold. I tilfælde, hvor der opstår konflikt mellem rådgivning og salg, følger det af reglerne, at banken skal oplyse kunden om, at banken har en interesse i at sælge det pågældende produkt. Ligeledes skal medarbejderen oplyse til kunden, hvis medarbejderen har en særlig interesse i rådgivningsresultatet.

Derfor mener jeg, at vi allerede i vid udstrækning har sørget for regler, som sikrer åbenhed og information til kunderne.

Kl. 14:21

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:21

Benny Engelbrecht (S):

Det er helt klart, at en fair og rimelig rådgivning i bankerne er helt afgørende, og det er selvfølgelig

lig – ikke mindst i denne for vort samfund så vanskelige tid – ganske afgørende, at vi sikrer, at kunderne får en god og fair rådgivning.

Det er fuldstændig korrekt, at man i forbindelse med den undersøgelse refererer til Finansforbundets undersøgelse, men i en undersøgelse om det samme, som Forbrugerrådet selv har lavet, viser det sig, at netop syv ud af ti forbrugere peger på, at resultataflønnede bankrådgivere er mindre troværdige end fastlønnede. Det er derfor selvfølgelig også et spørgsmål, som ikke alene handler om bankansattes bonusordninger, men i høj grad også om netop forbrugeroplysning og også om, hvordan disse bonusordninger skrues sammen. Og netop den del af det er der meget stor fokus på.

I den sammenhæng er det også væsentligt at påpege, at Finansforbundet jo netop selv har opfordret til, at man stopper med bonusordninger til bankansatte, fordi deres undersøgelse viser, at op mod hver fjerde bankrådgiver faktisk konkret har oplevet at stå i en situation, hvor de har følt et skisma mellem at følge bankens interesser – og dermed deres personlige interesser – og at følge forbrugernes interesser. Den slags interessekonflikter er meget betænkelige.

Det er oplagt, at noget af det arbejde, som pågår for tiden, er at få klarlagt de regler, der er i den her sammenhæng. Jeg synes ikke desto mindre, det er vigtigt, at ministeren også med sit svar herfra er med til at signalere, hvad regeringens holdning er til det her spørgsmål. Altså: Hvad er det for en slags bonusordninger, vi kunne forestille os? Og hvordan kan vi mere konkret sikre, at det bliver mere gennemskueligt for forbrugeren?

Kl. 14:23

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:23

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne indlede med at sige til hr. Benny Engelbrecht, at jeg er meget glad for den fælles aftale, som Socialdemokraterne sammen med en række andre partier har indgået med regeringen i forbindelse med lov om finansiel stabilitet, for der er jo på det her område ting, som vi har valgt at sige at der skal arbejdes videre med. Det er der faktisk meget stor enighed om, og jeg synes, at Socialdemokratiet fortjener stor ros for både at udvise ånsvarlighed og for at pege på, at der er områder, hvor vi bliver nødt til at gå ind og stille yderligere krav.

Her har vi jo bl.a. i forhold til bonusprogrammer sagt, at det er forbudt at lave nye aktieoptionsprogrammer i de næste 2 år, hvor statsgarantien løber, ligesom eksisterende programmer ikke må forlænges eller fornyes. Så der er sendt et ret klart og utvetydigt signal fra et meget bredt flertal i Folketinget om, at bonusaflønning skal anvendes med omhu. Jeg synes så bare, at det er vigtigt at få sagt, at vi har et arbejde i gang, og det er i erkendelse af, at noget skal der gøres, men det er vigtigt at huske på, at det ikke er det offentlige, der er arbejdsgiver for de bankansatte, og at vi derfor hverken kan blande os i ledelsesretten eller i aftaleretten.

Jeg vil sige til hr. Benny Engelbrecht – det er bare for, at det også er sagt – at også i danske pengeinstitutter kan en form for resultataflønning være fuldstændig acceptabel. Der kan være nogle generelle kriterier, som det er helt fornuftigt at resultatlønne efter. Det er f.eks., hvor hurtigt et telefonopkald besvares i en afdeling – altså ting, der har at gøre med at give en god kundeservice. Det tror jeg ikke at der er nogen der kan have nogen som helst problemer med. Jeg tror altså, at man skal passe på med, om jeg så må sige, at blande alting sammen og sige, at alt er skidt, men prøve at fokusere på, hvor det har negative incitamenter. Og her er noget af det, vi bl.a. ser på, bankernes salg af egne aktier.

Kl. 14:25

Formanden:

Så er det hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:25

Benny Engelbrecht (S):

Jeg er faktisk meget enig i ministerens seneste betragtninger – det har jeg også gennem tiden givet udtryk for i debatindlæg – om, at man belønner ansatte for eksempelvis at give en god kundeservice, som bl.a. kan måles på den oplevede kundetilfredshed. Her er det faktisk en ganske god ting, og det tror jeg faktisk også at de fleste bankkunder vil sætte meget stor pris på, ikke mindst hvis det fremgår klart og tydeligt, hvorfor de bliver spurgt, om de er tilfredse med deres bank.

Vi kan ikke desto mindre konstatere, at det stadig væk er en udfordring. Så sent som i Jyllands-Posten i dag i artiklen »Fortsat bonusordninger til banker« fremhæves det, at der er mange forskellige slags bonusordninger. Der er altså også bonusordninger, hvor leverandører eksempelvis stiller helt konkrete weekendophold i udsigt til bankansatte, der sælger særlig meget af et bestemt produkt. Mener ministeren ikke, at kun-

derne i den sammenhæng fortjener at vide det og få bedre besked?

Kl. 14:26

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:26

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Der er jo allerede i dag rådgivningsregler, som skal sikre, at kunderne får en ordentlig rådgivning med udgangspunkt i kundens forhold. I henhold til bekendtgørelsen om god skik for finansielle virksomheder gælder princippet: Kend din kunde. Det betyder, at banken skal indsamle oplysninger om kundens økonomiske situation og risikovillighed samt erfaringer med de relevante ydelser.

Endvidere skal rådgivningen være sober. Den skal tilgodese kundens interesser og give kunden et godt grundlag for at træffe en beslutning. Og bonusordninger må aldrig stå i vejen for, at kunderådgiverne lever op til rådgivningsreglerne efter god skik-bekendtgørelsen og investorbeskyttelsesbekendtgørelsen. Så reglerne foreskriver, at banken og medarbejderne skal oplyse til kunden, hvis banken eller medarbejderen har en særlig interesse i rådgivningens resultat ud over almindelig indtjening.

Der findes også regler om interessekonflikter; som skal sikre, at kunden bliver oplyst om en eventuel foreliggende interessekonflikt. Finansforbundets undersøgelse, som vi jo tidligere har drøftet, viser heldigvis også, at ca. 80 pct. af privatkunderådgiverne rådgiver til fordel for kunden i tilfælde af en interessekonflikt, også selv om virksomheden herved bliver dårligere stillet.

Men jeg synes generelt, at bankerne skal være varsomme med at sammensætte bonusordninger til de bankansatte, som kan bringe de bankansatte ud i en konflikt mellem hensynet til banken og hensynet til kunden, og jeg hæfter mig ved, at Finansrådet er enig i det.

Kl. 14:27

Formanden:

Ja tak. Jeg må jo konstatere, at de ansatte i Økonomi- og Erhvervsministeriet ved meget og meget gerne vil have alle synspunkter frem, men man er nødt til at holde det, man giver ministeren, inden for 1 minut. Det er kvalificeret, og det er rigtigt alt sammen, man skal bare forsøge at få det til at passe sammen, så svaret kan holdes inden for det ene minut, der er til at svare. Kvaliteten skal selvfølgelig også være i orden.

Så er det hr. Benny Engelbrecht, værsgo.

Kl. 14:28

Benny Engelbrecht (S):

Tak. Og det er jo selvfølgelig i denne sammenhæng sigende, at spørgerne forsøger at holde sig inden for den givne taletid, for vi har jo ikke den store embedsmandskapacitet til at hjælpe os – det kan være en fordel, men også en ulempe.

Jeg vil godt afslutningsvis spørge ministeren, om vi herfra i dag kan sende det klokkeklare signal til bankerne, at hvis der skal være bonusordninger i bankerne, skal der også helt klart informeres til kunderne om, hvordan disse bonusordninger er sat sammen, og hvad det er for nogle incitamenter, der ligger til grund for dem – ikke mindst når det er incitamenter, som klart og entydigt går på at sælge bestemte typer produkter og ydelser ud fra en bonussammenhæng, i modsætning til sådan nogle mere generelle incitamenter, som f.eks. handler om kundetilfredshed.

Kl. 14:29

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:29

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Så skal jeg forsøge at indhente noget af det forsømte ved at sige: Ja, jeg er enig i, at bankerne skal være varsomme med at tilbyde bonusprogrammer, hvor man stiller de bankansatte i en konflikt mellem at varetage bankens interesser og kundens interesser. Det gode er, at ud over, at hr. Benny Engelbrecht og jeg, som jeg hørte det, er ret enige om det, så er faktisk også bankernes egen organisation, Finansrådet, enig i, at man skal udvise den varsomhed.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Det var slut på det spørgsmål.

Vi går videre til næste spørgsmål, som er stillet af hr. Frank Aaen.

Kl. 14:29

Spm. nr. S 762

4) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Mener ministeren, at staten skal skyde milliarder af borgernes penge ind i private banker i en ny bankpakke, uden at staten samtidig sikrer sig effektiv kontrol med, at indskuddet bruges i overensstemmelse med samfundets interesser og ikke til nye finansielle eventyr?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:29

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Der er usædvanlig stor usikkerhed knyttet til den økonomiske udvikling i de kommende år, og vi må samtidig konstatere, at bankerne som følge af den finansielle krise har svært ved at tiltrække ansvarlig kapital. Det giver risiko for, at kreditpolitikken strammer så meget til, at også sunde og kreditværdige virksomheder får svært ved at opnå finansiering af deres investeringer. Det kan forstærke krisens gennemslag i realøkonomien, og det kan i værste fald betyde, at udlån til danske virksomheder og husholdninger går i stå til skade for dansk økonomi.

Konsekvenserne for realøkonomien af en sådan kreditklemme kan blive mærkbare. Fra regeringens side har vi allerede meldt ud, at vi igen er parate til at tage de nødvendige skridt. Vi ser derfor i øjeblikket på en model for, hvordan vi gennem statslig kapitaltilførsel kan styrke kapitalgrundlaget i de danske pengeinstitutter.

På baggrund af overvejelserne vil regeringen drøfte situationen med partierne bag den politiske aftale og med sektoren, så vi igen kan finde en god løsning. Hovedsigtet er at adressere kreditklemmen, og vi vil derfor gå i dialog med aftaleparterne og sektoren for at sikre os, at kreditværdige borgere og sunde og kreditværdige virksomheder får lettere ved at få de lån, som de har behov for.

Kl. 14:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:31

Frank Aaen (EL):

Det er ligegodt sjældent, at det spørgsmål, der er stillet, ikke bliver besvaret med et eneste ord, men at vi får en maskinfremstillet tale, som kunne have været holdt i forgårs, for en uge siden eller for en måned siden.

Der er i øjeblikket fra skatteyderne givet 20 mia. kr. til Roskilde Bank. Der er stillet garantier til landets banker for skatteydernes penge på 3.000 mia. kr., og nu taler man om op imod 100 mia. kr. ekstra til landets banker – i en situation, hvor der ikke er råd til mere velfærd, i en situation, hvor der ikke er råd til at give ligeløn til kvinder specielt inden for den offentlige sektor. Og så spørger vi ganske enkelt – og det var det, der ikke kom noget svar på, og nu får ministeren

chancen igen: Skal der bare hældes endnu flere penge ned i bankerne, uden at samfundet har nogen som helst form for kontrol med, hvad de penge bliver brugt til?

Kl. 14:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:32

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, hvad jeg også gjorde i første omgang, at vi selvfølgelig lige nu sidder og kigger på en model, men vi har den ikke på plads endnu. Jeg vil gerne fremhæve en række principper, som skal ligge til grund for regeringens arbejde:

Først og fremmest mener vi, at det væsentlige er, at vi finder en model, der kan bidrage til at imødegå en kreditklemme. Vi skal se på, hvordan en kapitalindskudsordning kan udformes, så den tjener samfundets interesser på bedste vis. I den forbindelse kigger vi selvfølgelig også på, hvor meget snor det er muligt og hensigtsmæssigt at have i de pengeinstitutter, som modtager kapitalindskud.

Det er også vigtigt for regeringen, at staten styrker det kapitalmæssige grundlag i sunde og levedygtige pengeinstitutter. Og endelig lægger vi vægt på, at staten skal have et ordentligt afkast. Det betyder bl.a., at staten skal have del i en eventuel gevinst, når udviklingen i det finansielle klima vender.

Kl. 14:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:33

Frank Aaen (EL):

De har da bestemt også andel i tabet, og det er sådan set det, de har været bedst til her på det seneste. De har scoret 260 mia. kr. i overskud gennem de sidste 10 år, og nu har de altså tabt milliarder af kroner. Ledelserne har handlet med IT Factory, Lehman Brothers i USA, Madoff i USA, ejendomsspekulanter i hobetal, og de har hældt milliarder af kroner ud.

Det, jeg kan høre ministeren sige nu, er: Jamen vi kan da godt tage nogle flere af skatteydernes penge og proppe ned i de samme ledelser.

Skal skatteyderne bare give flere penge til de ledelser, der har vist deres inkompetence og har tabt milliarder af kroner, eller skal staten sørge for, at ledelsen i de banker kommer under kontrol?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:33

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at baggrunden for, at regeringen har valgt at sige, at vi bliver nødt til at adressere det problem, vi har foran os lige nu, ikke først og fremmest er af hensyn til bankerne; vi gør det af hensyn til samfundet. Det problem, som vi nu ser tårne sig op, og som man faktisk kan læse om i aviserne og se i tv hver dag, er, at sunde og levedygtige virksomheder ikke kan få de lån i bankerne, som de har behov for.

Hvorfor sker det? Det er bl.a., fordi bankerne ikke kan få den tilstrækkelige ansvarlige kapital, så bankerne slanker deres balancer. De er meget tilbageholdende med overhovedet at låne penge ud. Og belært af, hvad der er sket det sidste par år, kan man sige, at det jo sådan set ikke gør noget, at man fører en konservativ udlånspolitik og er varsom med, hvad man låner penge ud til, men det skulle helst ikke blive sådan, at man ikke låner penge ud til dem, som rent faktisk er kreditværdige, og som har behov for penge til at holde hjulene i gang.

Det er væsentligt for mig at få understreget, at det, der er regeringens hensigt med og primære bevæggrund til overhovedet at arbejde med en model, altså er hensynet til vores samfund; det er hensynet til de af vores virksomheder og forbrugere, der er kreditværdige, og som naturligvis skal have en mulighed for at få lån til at holde hjulene i gang, for at skabe arbejdspladser og for at kunne få hverdagen til at hænge sammen.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for en sidste omgang.

Kl. 14:35

Frank Aaen (EL):

Jamen det har vi jo ikke på noget tidspunkt udtalt os imod. Vi har spurgt til, hvordan man sikrer, at det sker. Kan man bare proppe penge ned i nogle banker, hvis ledelser allerede har vist, at det, de er bedst til, er at tabe rigtig mange penge på spekulation i USA, på spekulation i forhold til ejendomsspekulanter her i landet eller til IT Factory, der jo var en fakturafabrik og ikke en it-

fabrik? Skal man bare proppe penge ned i dem en gang mere? Først 20 mia. kr., så 3.000 mia. kr. og så 100 mia. kr. ekstra.

Kan vi ikke få det tilsagn fra ministeren, at skal der gives flere penge til bankerne med de ledelser, de har, så skal der føres kontrol med de ledelser?

Kl. 14:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:36

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, som jeg også sagde det i mit svar før, at jeg tror, det er vigtigt at få understreget, at grunden til, at regeringen arbejder på en model, er hensynet til samfundet. Hr. Frank Aaen bliver ved med ligesom at tale om, at det er nogle penge, som vi nærmest giver alene af hensyn til bankerne, og det er jo simpelt hen ikke korrekt.

Men jeg vil også sige til hr. Frank Aaen, at det da er fuldstændig åbenlyst – og det var det jo sådan set også i forbindelse med vedtagelsen af lov om finansiel stabilitet og den politiske aftale, som et bredt flertal i Folketinget lavede – at vi selvfølgelig er opmærksomme på, at der skal opstilles en række betingelser, som skal bidrage til konsolidering og tilbageholdenhed i pengeinstitutterne. Og det var sådan set også baggrunden for, at vi, allerede da vi vedtog det første lovforslag, som blev vedtaget for at hjælpe bankerne, indførte et forbud mod aktieoptionsprogrammer for at begrænse incitamentet til en overdreven risikotagning; vi indførte forbud mod tilbagekøbsprogrammer, fordi det ville bidrage til at konsolidere sektoren; vi indførte et forbud imod udbytteudbetaling, fordi det ville bidrage til en konsolidering af kapitalgrundlaget i bankerne; og endelig har vi afsat 10 mio. kr. årligt i form af ekstra ressourcer til Finanstilsynet, så der kan blive ført en mere intensiv kontrol af bankerne. Og det er da helt åbenlyst, at det er der behov for.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Og det var slut på dette spørgsmål.

Vi går videre til næste spørgsmål, som også er stillet af hr. Frank Aaen til økonomi- og erhvervsministeren.

Spm. nr. S 764

5) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Mener ministeren, at de private banker med deres risikable adfærd op til finanskrisen og lemfældige udlånspolitik har gjort sig fortjent til borgernes og statens tillid?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at der er tale om en meget ekstraordinær situation på de internationale finansielle markeder. Det har selvfølgelig haft en afsmitning på forholdene for danske pengeinstitutter, hvor pengemarkederne har været frosset til for selv sunde banker.

Samtidig er det klart – som vi også diskuterede under besvarelsen af det tidligere spørgsmål – at vi har set uheldige eksempler på, hvordan en lemfældig kreditkultur kan føre til store problemer i pengeinstitutterne. Derfor har branchen selvfølgelig hele tiden en opgave i at overbevise kunderne og aktionærene om, at de er deres tillid værdig, ligesom vi fra regeringens side må give en hjælpende hånd ved at se på, om regulering og tilsyn er udformet på en tilstrækkelig hensigtsmæssig måde. Men samtidig er det vigtigt for mig at understrege, at man ikke skal skære alle banker over én kam på grund af nogle få uheldige tilfælde. Generelt mener jeg således, at både borgere og stat kan have tillid til de danske pengeinstitutter.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Frank Aaen (EL):

Få uheldige tilfælde! Jamen altså, de, der har tabt flest penge på spekulanter, er Danske Bank og Nordea. De har hældt hundredvis af millioner kroner i IT Factory, Stein Bagger, og i Madoffovre i USA, og der er en lang række andre tilfælde, som vi ikke har fået kendskab til endnu. Det er derfor, vi spørger.

Ministeren sidder altså og forvalter skatteydernes penge og planlægger – så vidt jeg kan forstå det – bare at give pengene til de ledelser, der har vist, at de ikke duer. Og så det helt enkle spørgsmål: Hvordan vil man føre kontrol med

Kl. 14:37

de ledelser? Hvad siger man til Socialdemokratiets meget, meget beskedne forslag om at sætte folk ind i ledelserne for at kontrollere, hvordan pengene bliver brugt? Straks siger ministeren: Det er Nordkorea! Mener ministeren stadig væk, at det er Nordkorea at sige, at vi vil have lidt kontrol med, hvordan de ledelser forvalter de penge, skatteyderne åbenbart skal betale til dem?

Kl. 14:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at jeg synes, det væsentligste er, at vi får sikret tilliden til sektoren fremover, og at man tager ved lære af historien og den udvikling, som man har set.

Jeg har klart tilkendegivet, at en model, hvor man tvinger samtlige banker til at modtage skatteydernes penge, uanset om banken har behov for det eller ønsker det, synes jeg ikke er en hensigtsmæssig vej at gå. Det er meget udansk – synes jeg – at tvinge bestemte brancher til at modtage skatteyderpenge, uanset om de har behov for det eller ønsker det.

Men det er klart, at en finansiell krise som den nuværende og f.eks. en sag som den med Roskilde Bank selvfølgelig giver anledning til helt klart politisk at overveje, om vores regler er gode nok. Derfor har vi også, som jeg svarede før, lavet en lang række krav i forbindelse med lov om finansiell stabilitet. Samtidig vil jeg sige, at vi arbejder meget ihærdigt for, at vi skal have bedre regler – ikke kun i Danmark, men også på EU-plan. Vi har spillet ind med forslag om øget åbenhed, om bankernes solvensbehov, om risikoprofil. Vi tror nemlig på, at noget af det, der kan være med til at forhindre, at vi ender i den samme situation igen, er, at kunder og aktionærer får et bedre indblik i, hvem det er, de betror deres penge, og hvordan de penge bliver brugt, således at tilliden vender tilbage.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:41

Frank Aaen (EL):

Nu nævnes så Roskilde Bank, og den sag kan vi alle sammen blive forarget over. Jeg ved ikke, om ministeren har lagt mærke til, at gebyrgribben Sørensen i Danske Bank har været usædvanlig tavs her på det seneste og nu er fremme

med tiggerstaven for at få skatteydernes penge ned i bankens pengekasse. De har også lige måttet annoncere, at de har tabt mange penge ovre i USA, endnu en gang, for anden gang, og de har også tabt penge på en lang række andre forretninger.

Det er derfor, jeg spørger: Skal ledelsen i Danske Bank, skal ledelsen i andre banker, der har vist, at de har tabt så mange penge, at de er nødt til at gå rundt med tiggerstaven og få skatteyderpenge, bare have lov til at fortsætte, uden at man går ind og siger noget så enkelt, som at staten skal ind og have kontrol med, hvordan ledelsen forvalter de penge? Har ministeren tillid til, at ledelserne i de her banker bare kan forvalte, uden at staten, uden at samfundet går ind og kontrollerer, hvad de gør?

Kl. 14:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:42

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at det, der er afgørende for regeringen, er, at vi finder frem til en model, der løser det problem, der er med en kreditklemme. Det, vi ønsker at gøre, hvis skatteyderne skal tilføre kapital til en række banker, er at sikre, at sunde, kreditværdige virksomheder og kreditværdige borgere stadig væk har mulighed for at låne penge i bankerne, så bankerne ikke bare slanker balancerne ind for at overholde kravene. Det synes jeg må være hovedfokuspunktet.

Derudover vil jeg sige, at jeg synes, de mange sager, der har været fremme internationalt og i pressen herhjemme, og den udvikling, der har været på de finansielle markeder, meget tydeligt viser, at vi ikke bare skal have blikket rettet bagud, men i meget, meget højere grad skal have blikket rettet fremad i spørgsmålet om, hvad vi så gør for at forbedre regelsættet og skabe større åbenhed og gennemsigtighed, end der er i dag. Der har regeringen bl.a. sammen med et enigt Folketing indsendt et indspil til EU om mere åbenhed og flere krav til, hvordan vores penge bliver forvaltet. Jeg synes, den rigtige måde at gøre det på er ved både at tage initiativer i Danmark og i EU og sikre sig, at der bliver stillet skrappe krav til de institutioner og de institutter, der agerer på det finansielle marked.

Kl. 14:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:43

Frank Aaen (EL):

Tre af de banker, som jeg tror ministeren vil sige er gode og veldrevne – det er Nordea, Arbejderens Landsbank og Spar Nord – har lige ladet 1.400 erhvervs kunder, der tidligere var kunder i Roskilde Bank, vide, at de ikke kan låne en krone – slut, færdig. Det er jo den slags problemer, vi har, og det er derfor, det ikke er nok at proppe penge ned i bankerne; vi skal vide, hvad de bruger pengene til.

Vi er enige om, som jeg har sagt fra første færd, at vi er nødt til at løse de samfundsøkonomiske problemer, der er ved, at almindelige mennesker ikke kan få lov at låne det, de har brug for, og ved, at almindelige virksomheder ikke kan få lov til at fortsætte driften. Men lige præcis derfor kan man da ikke bare overlade skatteydernes penge til de ledelser, der har vist, at de ikke forstår at forvalte andres penge, men som har tabt andres penge. Vi kan da ikke bare give penge til dem igen; vi er nødt til at gå ind og kontrollere. Det er ikke nok at komme bagefter med Finanstilsynet og se, om de har gjort det rigtigt. Det er jo her og nu, vi skal ind og kontrollere, om de begynder at tage samfundshensyn i stedet for at tage hensyn til deres aktionærer.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren for sidste svar på dette spørgsmål.

Kl. 14:45

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Tak. Jeg er glad for at sige, at jeg faktisk tror, hr. Frank Aaen og jeg er enige om én ting, nemlig at det, der er opgaven, er at finde en model, der sikrer, at det danske samfund ikke ender i en kreditklemme.

Vi kan diskutere modeller herinde i Folketinget, og der kan være forskellige politiske synspunkter på, hvad kravene præcis skal være, og hvordan en model skal være skruet sammen, men i sidste ende handler det om at finde en model, der sikrer, at sunde, kreditværdige virksomheder, f.eks. den lille håndværkerbutik eller den store fremstillingsindustri virksomhed, der ligger uden for Roskilde, som er god og velfungerende, kan få de lån, de skal have for at betale deres vareleverandører og for at betale deres medarbejdere, og kan låne penge, hvis de har lyst til at udvide og skabe nye arbejdspladser. Der har vi simpelt hen en samfundsforpligtelse i

at sikre, at det, der er bankernes funktion i et samfund, nemlig den mekanisme, at de modtager indlån og efterfølgende låner pengene ud igen til kreditværdige kunder, der så betaler en rente for det, fungerer.

Det er det, regeringen er optaget af og vil forsøge at finde en fornuftig model for, så der bliver leveret kapital til de pengeinstitutter, der har behov for det af hensyn til at holde samfundet i gang.

Kl. 14:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren og til spørgeren.

Vi fortsætter til næste spørgsmål på dagsordenen, som er spørgsmål 6. Det er et spørgsmål fra hr. Naser Khader til udenrigsministeren.

Kl. 14:47

Spm. nr. S 184

6) Til udenrigsministeren af:

Naser Khader (LA):

Mener regeringen, at dommen over den 24-årige afghanske journalistelev Sayed Parwez Kambakhsh på 20 års fængsel er forenelig med de retsstatsprincipper og grundlæggende menneskerettigheder, som den aktivistiske danske udenrigspolitik skal fremme, og hvis ikke, hvilke konsekvenser skal denne dom da have for samarbejdet med den afghanske regering?

Kl. 14:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:47

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg siger tak til formanden.

Nej, det mener regeringen ikke. Sagen og dommen er *ikke* forenelige med retsprincipperne og med menneskerettighederne. Derfor har regeringen også fulgt Kambakhshs appelsag tæt sammen med vores EU-partnere og FN. Og vi kan da i hvert fald konstatere, at dødsdommen – og det er dog positivt – nu er blevet omstødt. Men selve retssagen levede hverken op til afghanske eller internationale standarder.

Så kan jeg oplyse, at jeg under mit besøg i Afghanistan i november gjorde det meget klart for regeringen – og det vil sige for Karzai, præsidenten selv – at der fra dansk side ses med meget stor alvor på denne sag, og at den skal håndteres med respekt for de frihedsrettigheder, der er indskrevet i landets forfatning, ikke mindst ytringsfriheden, som vi jo præcis lægger vægt på at forsvare, også for afghanerne. Jeg tog det

også op under mit møde med menneskerettighedskommissæren, som ser lige så alvorligt på den, som hr. Naser Khader og jeg gør. Så det vil sige, at der også er bevægelse i det afghanske samfund, også fra præsidentens side, for at ændre det.

Så har vi sammen med de øvrige EU-lande og med Norge og Canada den 30. oktober 2008 demarcheret over for højesteretspræsident Azimi, og her demarcherede også FN's folk. Demarchen lagde vægt på behovet for retssikkerhed og korrekt overholdelse af retsprocedurer.

Denne appelsag var et første skridt på vejen mod en reel vurdering af den dømtes sag; det var den første sag jo ikke. Sagen har været åben for medierne og for tilhørerne, og den anklagede har den her gang haft adgang til forsvar og eksperthjælp.

Sagen er så nu anket til højesteret, for dommen er jo stadig væk fuldstændig uacceptabel. Vi vil derfor fortsat følge sagen tæt i samarbejde med resten af det internationale samfund. Og nu må vi så – i respekt for magtens tredeling – afvente udfaldet af appelsagen. Men der skal ikke være tvivl om, at der kun kan være én udgang på den her sag, og det er, at manden ikke bliver dømt.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:48

Naser Khader (LA):

Tak for svaret. Jeg synes, det er en meget principiel sag. Den handler ikke kun om én person, en journalist; den handler faktisk om alverdens frihedskæmpere. Det er utrolig vigtigt, at vi, Danmark, som er højt profilerede i forhold til demokrati og ytringsfrihed, hele tiden nævner navnene på frihedskæmperne, især dem, der er blevet dømt uretfærdigt.

Den unge journalists forbrydelse er, at han har gjort opmærksom på kvindernes rettigheder, det er faktisk hans forbrydelse, og det er helt, helt grotesk. Og jeg mener, at vi i Danmark, der har soldater dernede, som gør det fremragende, og som også er med til at kæmpe for demokratiet, har et ansvar, altså at vi, hver gang vi møder afghanske regeringsfolk, gør dem opmærksom på, at det der er fuldstændig uacceptabelt.

Nu har han siddet i fængsel i over et år. Ifølge sin bror, Yaqub, har han været udsat for tortur, vold og seksuelle overgreb, og derfor kan vi altså ikke vente på, at højesteretten i Afghanistan

omstøder dommen eller ændrer dommen. Jeg synes, vi skal handle, og min opfordring er, at den danske regering inviterer ham til Danmark som gæst. Det vil også sende et kraftigt signal til den afghanske regering om, at vi tager det her alvorligt.

Kl. 14:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:50

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg bryder mig ikke om det med, at det er en principiel sag, for det er en konkret sag, et konkret menneske. Og der er jeg enig med hr. Naser Khader i, at man skal holde øje med de mennesker, der kommer i klemme i disse systemer, der er under forvandling og forandring – forhåbentlig i vores retning – for ellers forsvinder de.

Det er min erfaring fra dengang, vi kæmpede for dissidenterne i Sovjetunionen, at så længe vi nævnte dem, skete der dem ikke voldsom overlast. Derfor skal Kambakhsh også hele tiden nævnes og huskes, og derfor tog jeg ham altså også op under mit møde med Karzai. Jeg sagde også, præcis som hr. Naser Khader, da jeg fik at vide, at appelsagen ville være overstået engang til foråret – og så bliver han jo formentlig sat fri på en eller anden måde – at det jo var lang tid. Det er jo lang tid. Jeg slog mig ikke til tåls med, at der kunne gå 5 måneder til, jeg ønskede appelsagen fremskyndet, og det håber jeg så også sker. Så vi er jo enige om det.

Så vil jeg sige med hensyn til det med kvinderne – hans forbrydelse var jo det med kvinderne – at vi jo altså gør meget for at styrke især kvinders adgang til retshjælp; det vil jeg godt understrege. Så vi gør jo en hel del også for den konkrete side af sagen, nemlig retsreglerne for kvinderne.

Kl. 14:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:51

Naser Khader (LA):

Spørgsmålet er, om vi i Danmark ikke skulle gøre, som svenskerne og italienerne har gjort tidligere. Svenskerne gjorde det for nogle år siden, at de inviterede forfatteren Taslima Nasreen til Sverige, fordi hun var blevet dødsdømt i Bangladesh, og nu bor hun i Sverige. Italienerne gjorde det samme med en anden afghaner, der også er blevet uretfærdigt dømt, og nu bor han i Italien.

Hvad med at vi i Danmark inviterer ham som gæst? Vi kunne godt give ham asyl, men i første omgang invitere ham som gæst. Det er ikke sikkert, han vil sige ja, men så viser vi bare, at vi tager det alvorligt, og hvis han vil, er Danmark i hvert fald et sted, han og andre frihedskæmpere er velkomne. Så mit spørgsmål er: Vil regeringen invitere ham som gæst til Danmark?

Kl. 14:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:52

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Undskyld, men det kan jeg ikke stå og svare på uden videre. Det er et forslag, der kommer her, og det må man jo selvfølgelig overveje. Men kulturministeren gjorde det jo også for nogen tid siden, altså arbejdede med at forfulgte forfattere skulle kunne komme og få ophold i Danmark i forskellige byer. Så det er jo ikke nogen tanke, der er fremmed for regeringen, at man kan prøve at se på, hvordan man kan hjælpe forfulgte folk, der kæmper for ytringsfriheden.

Det er jo ytringsfriheden, han har kæmpet for, så han ville jo passe godt ind, men jeg kan bare ikke stå her og love, hvad regeringen vil gøre i en konkret sag. Det er et forslag, der kommer nu. Det vil jeg overveje. Kulturministeren har jo altså allerede været inde på tankegangen, så fremmed for os er den ikke, men konkret kan jeg ikke tage stilling til det.

Her må man jo sige igen, at retssystemet må køre færdig – vi kan jo heller ikke hive ham ud. Og vi har jo fået ordene fra Karzais regering om, at de ikke regner med, at han ender med at sidde i fængsel. Jeg er stadig væk enig i, at 5 måneder er for lang tid at vente, men jeg kan ikke, når vi belærer dem om magtens tredeling, samtidig sige, at det politiske system skal knække domstolene. Så ville det se ud, som om vi ikke respekterer tredelingen. Men vi kan komme med vores argumenter og håbe på, at de virker, og det tror jeg de gør.

Kl. 14:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til hr. Naser Khader.

Kl. 14:53

Naser Khader (LA):

Hvis magtens tredeling virkede i Afghanistan, havde den unge journalist på 24 år ikke fået en dødsdom i første omgang og senere 20 års fængsel, fordi han gør opmærksom på kvindernes rettigheder. Og i øvrigt var det Mullahernes Råd, der anklagede ham for blasfemi, og dem

lyttede man til, og man lod sig presse. Når manden bliver uretfærdigt dømt, og når hans forsvarsadvokat i første omgang ikke får lov til at tale med vidnerne, og når et af de vidner, der vidnede imod ham, senere trådte frem og sagde, at han var blevet presset til at give falsk vidneforklaring, har jeg altså ikke respekt for den tredeling i Afghanistan.

Så mit spørgsmål til udenrigsministeren er: Vil udenrigsministeren love mig at tage sagen op ved et regeringsmøde, eventuelt på et koordinationsudvalgsmøde, hvor man drøfter, om den unge journalist skal inviteres som gæst til Danmark?

Kl. 14:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:54

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det har jeg jo svaret på. Det kan jeg ikke stå og svare på her, når jeg får et friskt forslag stillet her under onsdagsspørgetiden, men jeg kan sige, som jeg sagde før, at det jo ikke er en tankegang, der har været fremmed for kulturministeren, der har drøftet det med nogle byer.

Men det, der er interessant her, er det omkring magtens tredeling. Det er fuldstændig rigtigt, at den første domstol var helt uacceptabel. Nu er det jo desværre sådan i afghansk forfatning, at man siger, at man går ind for ytringsfriheden – den er ukrænkelig, står der – men samtidig står der, at Afghanistan er en islamisk stat. Og det er rigtigt, at der er de her forældede, gamle stammedomstole, om jeg så må sige, der kører på religiøst niveau. Det er jo altså også derfor, at den er blevet underkendt senere, og at dommen også er blevet omstødt.

Så er den gledet ind i højesteret, og det er der jeg mener magtens tredeling ligger. For højesteret er jo bygget op på den nye, moderne forfatning, og der kører så også retsreglerne. Og som Karzai sagde til mig: Det er lidt svært, når du kommer og belærer mig om, at vi skal have magtens tredeling, hvorefter du beder mig om at bryde den.

Der er det lidt ironisk, at vi vil have det, som vi vil, uanset hvordan de indretter sig. Så lad os nu lade appelsagen køre videre, og lad os prøve at få den fremskyndet, lad os holde øje med den, og lad os holde øje med, hvad der sker med ham.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Hermed sluttede spørgsmålet.

Det næste er et spørgsmål fra hr. Flemming Møller Mortensen til kulturministeren.

Kl. 14:56

Spm. nr. S 485

7) Til kulturministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Vil ministeren tage initiativ til sammen med undervisningsministeren at finde en løsning, der sikrer, at Dansk Skolemuseum ikke lukker?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:56

Kulturministeren (Carina Christensen):

Tak for det. Dansk Skolemuseum er en selvejende institution, som blev stiftet tilbage i 1995 af Danmarks Lærerforening og Lærerstandens Brandforsikring. Museet er ikke statsanerkendt, og det modtager derfor ikke statsligt tilskud efter museumsloven. Undervisningsministeriet har dog gennem årene ydet et fast tilskud til museet.

Dansk Skolemuseum kan bedst betegnes som et professionsmuseum, der primært indsamler og formidler i forhold til et bestemt fagområde. Museets stiftere, dvs. Danmarks Lærerforening og Lærerstandens Brandforsikring, har besluttet at indstille deres støtte til skolemuseet med virkning fra den 1. januar 2009. Jeg har så forstået, at undervisningsministeren på den baggrund agter at anvende Undervisningsministeriets hidtidige bidrag til Dansk Skolemuseum til nedpakning af samlingen med henblik på senere at oprette et skolemuseum i en ny form og gerne i tilknytning til en professionshøjskole. Det synes jeg da lyder som en god og fornuftig løsning.

Kl. 14:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:57

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Et faktum er, at ikke ret langt herfra står der nogle kasser, som måske allerede er ved at blive pakket ned eller er på vej til at blive det. Et faktum er i hvert fald, at der ikke er publikumsadgang til det mere.

Nu er det jo rejst af mig som kulturpolitiker til kulturministeren, og jeg synes, kulturministe-

ren skal forholde sig til spørgsmålet: Er det her bare noget, der skal ind på et professionsmuseum, eller har det kulturel værdi? Det må være et kardinalpunkt at få det afdækket her i dag.

Så vil jeg naturligvis gerne have også kulturministerens og ikke bare undervisningsministerens holdning til, om det her er noget, der skal pakkes ud igen, eller om det bare er noget, der skal stå i papkasser i al evighed. For skal det bare stå i papkasser, har kulturministeren jo også sendt et signal om væsentligheden af det, der står i papkasserne.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:58

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg vil igen gerne understrege, at her er altså tale om en selvejende institution, som er stiftet af Danmarks Lærerforening og Lærerstandens Brandforsikring, og det er sådan set stifterne selv, der har besluttet at indstille støtten til det her museum, til den her selvejende institution. Det er jo sådan set det, der gør, at vi i det hele taget står i den her situation.

Jeg synes så, at det, som Undervisningsministeriet har valgt at gøre, nemlig at bruge deres bidrag til at pakke samlingen ned, med henblik på at den eventuelt senere kan vises frem igen i forbindelse med en professionshøjskole, lyder som en god og fornuftig løsning. Det tror jeg da sådan set alle har grund til at hilse velkommen.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:58

Flemming Møller Mortensen (S):

Nu er det altså kulturpolitik, vi diskuterer her i Folketingssalen i dag, og det er derfor, at jeg rigtig gerne vil have kulturministeren til at svare på, om der er en kulturel værdi i Dansk Skolemuseum. I den sammenhæng kunne jeg også få lejlighed til at spørge: Skal jeg tolke det her, som om kulturministeren overhovedet ikke har en ambition på det her område?

Kulturministeren har været ressortminister i godt 100 dage og har jo af den grund ikke ligesom haft tid til at gå i tomgang. Men er det kulturministerens vision på området, der her bliver givet udtryk for, eller mangel på samme?

Kl. 14:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:59

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg vil gerne – jeg ved ikke, om hr. Flemming Møller Mortensen ved det – oplyse ham om, at der i foråret rent faktisk er foretaget et ganske grundigt udredningsarbejde med deltagelse af både Nationalmuseet og Kulturarvsstyrelsen omkring hele den her samling. Af den fremgår det, at det er ganske svært at vurdere den kulturhistoriske væsentlighed. Det skyldes ikke mindst, at der ud af de skønsmæssigt 125.000 genstande i samlingen kun er registreret ca. 22.000 genstande. Registreringen afspejler desværre ikke en faglig prioritering af særligt værdifulde eller interessante genstande, og den kan derfor ikke lægges til grund for en vurdering af samlingen. Nationalmuseet har altså været inde og vurdere det i tæt samarbejde med Kulturarvsstyrelsen og finder altså ikke, at der er en særlig kulturhistorisk interesse i den her samling.

Men det ændrer da ikke ved, at jeg synes, at det er ganske fint, at undervisningsministeren gerne vil køre videre med sit bidrag og gøre noget for alligevel at bevare samlingen, eventuelt i regi af en professionshøjskole.

Kl. 15:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det er medspørgerens tur, så værsgo til fru Yildiz Akdoğan.

Kl. 15:00

Yildiz Akdoğan (S):

Tak for det. Jeg synes egentlig, det er lidt tankevækkende, for sidste gang, jeg stillede et lignende spørgsmål til undervisningsministeren, gjorde han fuldstændig det samme, som kulturministeren gør nu, og det er netop bare at skubbe ansvaret fra sig. Det er meget fint, at undervisningsministeren har en idé, men jeg ved også, at undervisningsministeren dengang sagde, at han håbede på en privat sponsor, han lavede nærmest sjov med det og håbede på, at der så midt i denne her juletid ville være nogle gode borgere, der kunne kigge med og måske smide en pose penge i det her. Jeg synes egentlig, det er lidt tankevækkende, at man hele tiden skubber det her ansvar fra sig.

Lidt i forlængelse af hr. Møller Mortensens spørgsmål vil jeg sige, at jeg egentlig synes, det er tankevækkende, at kulturministeren ikke kan se nogen kulturværdi i den her meget, meget vigtige institution. Så jeg vil spørge: Kan ministeren virkelig ikke prøve på at få sig selv til at

komme lidt i julehumør og måske finde 1 mio. kr.? For mere er det egentlig ikke.

Kl. 15:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 15:01

Kulturministeren (Carina Christensen):
Jeg kan skam forsikre spørgeren om, at jeg er i et glimrende julehumør og glæder mig rigtig meget til at komme på juleferie, ligesom alle andre også gør. Men bortset fra det så synes jeg ikke, at der var ret meget indhold i det, der blev spurgt om her.

Der er jo ikke tale om, regeringen på nogen måde skubber ansvaret fra sig i den her sag. Det her er simpelt hen ikke en statslig institution, det er en selvejende institution, der blev stiftet tilbage i 1995 af Danmarks Lærerforening og Lærerstandens Brandforsikring, det er deres institution. De to stiftere har så i fællesskab valgt at indstille støtten, de ønsker ikke, at museet skal køre videre, og der har vi altså valgt, i dette tilfælde er det så undervisningsministeren, der har valgt at sige: Jamen det bidrag, vi hidtil har givet, vil vi sådan set fortsat godt bruge på at pakke samlingen ned og på sigt eventuelt genopføre den i regi af en professionshøjskole. Det synes jeg sådan set er sund fornuft, og det burde da være en løsning, som alle hilser velkommen, ikke mindst de stiftere, som jo nu engang selv har valgt at tage støtten fra deres museum.

Kl. 15:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til medspørgeren.

Kl. 15:02

Yildiz Akdogan (S):
Jeg kan egentlig ikke forstå, hvorfor kulturministeren ikke synes, der er noget relevans i mit spørgsmål. Det er ret relevant at stille spørgsmål, når der er tale om, at det her er et meget vellykket museum, som fungerer rigtig godt efter hensigterne, et populært museum, og at det også har den funktion netop at være kulturformidlende og ikke mindst uddannende for skoleeleverne. Det her handler egentlig kun om at finde 1 mio. kr. Når man tænker på, at regeringen er enorm villig til at kaste penge efter kriseramte banker, så synes jeg da, at det er lidt tankevækkende, at kulturministeren ikke kan være lidt mere i julehumør og finde 1 mio. kr.

Hvis man nu skulle prøve at tænke på noget andet og ikke bare sige, at nu skal det pakkes ned eller lægges væk og gemmes og måske endda genstiftes under en professionshøjskole, vil jeg

gerne spørge, om kulturministeren måske har tænkt på at komme med et andet forslag eller en anden handlingsplan og ikke bare lige skubbe ansvaret fra sig og sige, at det her er en privat institution.

Kl. 15:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 15:03

Kulturministeren (Carina Christensen):
Først er der måske grund til at understrege, at det nu ikke er sådan, at Dansk Skolemuseum er alene om at beskæftige sig med skolehistorie. Der er en række statsanerkendte museer, der allerede i dag beskæftiger sig med indsamling, bevaring og formidling af dansk skolehistorie, bl.a. Den Gamle By i Århus, Kulturhistorisk Museum Randers og Sydvestsjællands Museum. Så der er altså masser af skolehistorie, der bliver bevaret.

Så blev det nævnt her, at Dansk Skolemuseum er et vigtigt og populært museum, og det kan jo meget vel være, men jeg kan bare konstatere, at stifterne, nemlig Danmarks Lærerforening og Lærerstandens Brandforsikring, har valgt at indstille støtten, så de må jo ikke have vurderet, at det var vigtigt at føre videre. Til gengæld har undervisningsministeren så sagt, at det tilskud, man hidtil har givet fra Undervisningsministeriet, vil man godt fortsætte med at bruge til at pakke samlingen ned og på sigt genopbygge samlingen, eventuelt i regi af en professionshøjskole, og det er da et rigtig, rigtig godt forslag.

Kl. 15:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Der har meldt sig endnu en medspørger, hr. Mogens Jensen, værsgo.

Kl. 15:04

Mogens Jensen (S):
Kulturministeren skrev jo en kronik i Berlingske Tidende kort tid efter sin tiltræden, hvor kulturministeren understregede, hvor vigtigt det er at bevare den danske kulturarv og formidle dansk kulturarv. Nu står vi så her med et museum, som jo virkelig formidler den danske kulturarv, nemlig vores skolekulturarv, som jo vel i den grad er vigtig, og typisk er det jo så, at når en institution, som mange andre kulturinstitutioner er det i øjeblikket, er nødlidende, ja, så vil regeringen ikke træde til og hjælpe.

Det her handler om, at institutionen har bedt om bare i en overgangsperiode på 1 år at få et statsligt tilskud, der gør, at de vil være i stand til at gå ud og finde nye sponsorer. For det er jo

ikke rigtigt, at Danmarks Lærerforening har trukket sig fra museet. De er der stadig væk. Det er rigtigt, at den anden sponsor har meldt, at de ikke længere kan sponsere, men de prøver at finde en ny. Hvorfor kan ministre – to ministerier – ikke hjælpe museet i sådan en trængt situation? Jeg forstår det ikke.

Kl. 15:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:05

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg synes sådan set, at jeg har sagt det rigtig mange gange. Undervisningsministeren har jo rent faktisk nu været inde at give en hjælpende hånd. Det, man skal huske på – og jeg gentager det gerne – er, at det er en selvejende institution, der er stiftet af Danmarks Lærerforening og Lærerstandens Brandforsikring tilbage i 1995. De to stiftere har nu valgt at indstille deres støtte til museet – det kan der være mange årsager til – og der er undervisningsministeren gået ind og har sagt: Jamen det bidrag, jeg har givet, vil jeg egentlig godt fortsætte med. Vi kan bruge det til at pakke samlingen ned og så forhåbentlig på sigt føre den videre eventuelt i regi af en professionshøjskole. Det synes jeg faktisk er et flot bidrag, som undervisningsministeren her er kommet med, og det kan jo betyde, at museet på sigt kan føres videre, selv om stifterne ikke længere ønsker at støtte det.

Kl. 15:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til medspørgeren.

Kl. 15:06

Mogens Jensen (S):

Jeg må altså sige til ministeren, at det ikke er korrekt, når ministeren siger, at Danmarks Lærerforening har trukket sig fra museet eller ikke ønsker at føre museet videre. Vi har i Folketingets Kulturudvalg haft en deputation fra museet, herunder formanden for Danmarks Lærerforening, der sad og talte for museets overlevelse. Problemet er, at der er en sponsor, nemlig Lærerstandens Brandforsikring, som ikke er med længere, og man skal finde en ny sponsor. Men man mangler altså penge, 1 mio. kr., for at det kan lade sig gøre og for at give dem mulighed for at finde nye sponsorer.

Jeg kan ikke forstå, at ministeren – nu er der oven i købet tale om to ministre – ikke vil kunne være behjælpelig i den her situation. Nu har vi været her i salen og taget en række eksempler frem på kulturinstitutioner, som er nødlidende,

men jeg må jo konstatere, at hver gang står kulturministeren her og siger, at der ikke er noget at gøre, og at kulturministeren ikke kan hjælpe. Og så må man sige, at de ord, ministeren har udtalt om at ville forsvare og bevare dansk kulturarv, ikke står til troende.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:07

Kulturministeren (Carina Christensen):

Kun for at gentage det: Undervisningsministeren har været inde at give en hjælpende hånd her, selv om de to stiftere har besluttet at indstille støtten. Det kan godt være, at de stadig væk er positive over for museet – det kan meget vel være – men alt andet lige hænger de økonomiske problemer, man står i nu, jo i høj grad sammen med, at man har indstillet støtten fra stifternes side, og der har undervisningsministeren været inde og sige: Det bidrag, jeg har givet gennem årene, vil jeg gerne køre videre med. Man kan bruge det til at pakke samlingen ned, og så vil undervisningsministeren på sigt arbejde for, at museet kan stilles op igen, eventuelt i regi af en professionshøjskole. Det synes jeg da lyder som en rigtig god og brugbar løsning for museet.

Kl. 15:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så er det hovedspørgeren for et sidste spørgsmål, værsgo til hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:08

Flemming Møller Mortensen (S):

Det, vi jo gerne vil som kulturinteresserede, er naturligvis at få en vægtning og en vurdering af, om det her er noget, der betyder noget for dansk kultur, og der må vi så altså sige, at det tror vi i Socialdemokratiet på at det gør, og det synes vi også der er kommet rigtig mange udsagn om at det gør.

Derfor vil jeg bare sige til kulturministeren, at det, der egentlig er årsagen til, at vi stiller spørgsmålene her i dag, jo ikke er et spørgsmål om, at vi vil konservere alt, hvad vi har i dag. Vi vil gerne tænke modernitet, måske tænke nye rammer og måske, ja, være visionære på området. Der synes vi i og for sig, at ministeren måske her i dag kunne få en passende og god lejlighed til at sige, at også kulturministeren – ny i dette embede – synes, at her da godt kunne tegnes nogle visioner ud i fremtiden. Vi synes, det er det, der er brug for, nu hvor det hele bliver pakket ned i kasser, fordi det er en nødvendig-

hed. Vi synes faktisk, at det er en smule pauvert, at kulturministeren slet ikke udtrykker en vision om eller en forståelse for, at der her kunne være noget, der var værd at bygge videre på, også i en kulturel sammenhæng, som er ministerens ressortområde.

Kl. 15:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 15:09

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg vil igen gerne understrege, at det jo på ingen måde er sådan, at Dansk Skolemuseum er det eneste museum i det her land, som beskæftiger sig med skolehistorien. Der er en række statsanerkendte museer, som allerede i dag er beskæftiget med indsamling, bevaring og formidling af dansk skolehistorie, og det synes jeg er både godt og vigtigt.

Så kan jeg forstå, at man hos Socialdemokraterne særskilt mener, at netop Dansk Skolemuseum er særlig bevaringsværdigt, og det er jo ganske fint, at man har den vurdering i Socialdemokratiet. Jeg synes måske, at det nogle gange kan være en fordel at lade fagfolk foretage de her kunstfaglige vurderinger, og det er jo netop det, vi har gjort. Vi har bedt Nationalmuseet og Kulturarvsstyrelsen om at gå samlingen igennem, og af den gennemgang fremgår det, at det er meget svært at vurdere den kulturhistoriske væsentlighed. Det skyldes altså, at der ud af ca. 125.000 genstande, som samlingen rummer, kun er registreret ca. 22.000 genstande, og den her registrering afspejler ikke en faglig prioritering af særligt værdifulde eller interessante genstande, og derfor kan man altså ikke lægge en særlig kunstfaglig grund til vurdering af samlingens fremtid.

Kl. 15:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Det var slut på dette spørgsmål, hvorfor vi fortsætter til det næste, som er nr. 8, og det er også til kulturministeren af hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:10

Spm. nr. S 488

8) Til kulturministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Mener kulturministeren, at Dansk Skolemuseum spiller en vigtig rolle i indsamling, bevaring og formidling af den danske kulturarv, når det gælder dansk undervisnings- og skolehistorie?

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 15:11

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg beklager, hvis det bliver en gentagelse, men det er jo meget enslydende spørgsmål.

I januar i år meddelte Danmarks Lærerforening og Lærerstandens Brandforsikring som nævnt, at de ikke længere ville støtte Dansk Skolemuseum. I den forbindelse foretog Kulturministeriet med deltagelse af Nationalmuseet og Kulturarvsstyrelsen et udredningsarbejde med det formål at undersøge, om der var interesse for at koble Dansk Skolemuseum eller dele af museets samling til Nationalmuseet. Den museumsfaglige konklusion af udredningen var, at der både med hensyn til indsamling, bevaring og formidling var betydelige problemer vedrørende Dansk Skolemuseum. Undervisningsministeriet har så efterfølgende oplyst, at det på baggrund af udredningen agter at anvende sit tilskud til museet til en nedpakning af samlingen med henblik på at oprette et nyt skolemuseum, helst i tilknytning til en professionshøjskole. Og det lyder som en rigtig fin løsning.

Endelig skal jeg gentage, at Dansk Skolemuseum altså ikke er alene om at beskæftige sig med skolehistorie her i landet. En række statsanerkendte museer beskæftiger sig allerede i dag med emnet, bl.a. Den Gamle By i Århus, Kulturhistorisk Museum i Randers og Sydvestsjælland Museum.

Kl. 15:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hovedspørgeren.

Kl. 15:12

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Jeg vil sige, at jeg har forståelse for gentagelsen:

Kulturministeren har nu flere gange fremhævet, at man har ladet fagprofessionelle vurdere samlingen. Jeg vil sige, at der også er et udsagn, som går i en lidt anden retning set i forhold til netop den vurdering.

Men allerførst vil jeg bare lige konfrontere kulturministeren med, at undersøgelsen jo viser, at det faktisk ikke er ret mange elementer af det indsamlede, som er registreret. Dermed må der vel også ligge en mulighed for, at der kan ligge værdier, som ikke er registreret, i samlingen.

Det skal lede mig hen til at citere fra netop den udredning, som er sket i forhold til skolemuseet, hvor Kulturarvsstyrelsen og Nationalmuseet har været med: »... den kontekst, som i

dag gør Dansk Skolemuseums samling unik, vil gå tabt og må betragtes som umulig at rekonstruere i fremtiden.«

Gør det indtryk på en kulturminister?

Kl. 15:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:13

Kulturministeren (Carina Christensen):

Ja, det gør da bestemt indtryk, og jeg synes da også, det er godt for de to stiftere, at de tilsyneladende har fået skabt et museum, der har været vigtigt, og hvor også dele af samlingen måske kan anses for at være væsentlige. Igen mener jeg, at man skal lade fagfolk vurdere det her, og der har Nationalmuseet altså i samarbejde med Kulturarvsstyrelsen været inde at vurdere samlingen, og de siger altså, at der er betydelige problemer med den her samling, og derfor anbefaler de altså ikke en kopling til Nationalmuseet.

Men jeg synes, det er rigtig fint, at undervisningsministeren kører videre med det bidrag, der er blevet givet til museet gennem flere år, så det nu bliver muligt at pakke samlingen ned og dermed bevare den og så på sigt måske genetablere den i samarbejde med en professionshøjskole.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:13

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg kan kun tolke det sådan, at kulturministeren ikke mener, at det her er noget, der skal ligge under kulturministerens ressort, i kraft af at det her skal være et professionsmuseum.

Så vil jeg gerne give udtryk for min store forståelse for, at Nationalmuseet måske har givet udtryk for, at det ikke er interesseret i at overtage samlingerne, for i Kulturudvalget er vi også bekendt med, hvilken økonomisk situation Nationalmuseet står i, hvilken personalemæssig situation Nationalmuseet står i, og at det har vanskeligt nok ved at leve op til det, der er formålet og paragrafferne i forhold til sine driftsopgaver. Så det er klart, at det ikke koncentrerer sig om at få nye ting ind.

En anden ting, jeg gerne vil have ministerens svar på eller holdning til, er det her med, at den siddende regering jo rigtig mange gange siger: Gå ud og skaf fondsmidler for at understøtte en kulturel drift. Den økonomiske situation ikke bare i Danmark, men i verden som helhed gør det væsentlig vanskeligere at få fondsmidler

stillet til rådighed. Mon ikke også det gør sig gældende i det her tilfælde?

Kl. 15:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:15

Kulturministeren (Carina Christensen):

Først vil jeg sige, at jeg synes, det må stå for spørgerens egen regning på den måde at betvivle en faglig udtalelse, der kommer fra Nationalmuseet og Kulturarvsstyrelsen. Jeg synes, at de gør et rigtig godt arbejde, og jeg har i hvert fald ingen problemer med at henholde mig til den faglige vurdering, som de kommer med. Hvis spørgeren har et ønske om at betvivle deres hensigter, så er jeg i hvert fald uenig i det. Jeg er helt sikker på, at de har foretaget en helt korrekt faglig vurdering af den her samling uden nogen skjulte motiver, som der bliver antydnet her.

Så bliver problemet omkring vanskeligheden ved at rejse andre penge fra fonde osv. rejst. Jeg er da helt sikker på, at de to stiftere af museet, der har ansvaret for at stå bag oprettelsen af det her tilbage i 1995, nemlig Danmarks Lærerforening og Lærerstandens Brandforsikring, har været fuldt klar over det, da de valgte at indstille støtten. Det er jo ikke sådan, at det ikke får nogen konsekvenser, hvis man har finansieret et museum i mange år og pengene så bliver trukket væk. Det vil det jo selvfølgelig få.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er en medspørger på spørgsmålet her, og det er fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:16

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Jeg bed mærke i, at kulturministeren satte spørgsmålstegn ved det særlig bevaringsværdige ved Dansk Skolemuseum, og så vil jeg egentlig gerne tillade mig komme med nogle informationer, som det kan være at kulturministeren ikke er bekendt med.

Jeg kan bl.a. oplyse om Dansk Skolemuseum, at det har en af verdens største samlinger af anskuelsesbilleder, mere end 12.000 forskellige fra hele Europa, som hvert år benyttes af forskellige forskere både herhjemme fra og fra udlandet. Museet har et godt besøgstal, antallet af besøgende er cirka 15.000 om året. Inden august i år, da museet blev lukket, var der gennemsnitligt to skoleklasser, der besøgte museet hver eneste dag. Desuden har museet videnfremmende og -dannende funktioner.

Når jeg tænker på de her meget positive ting, vil jeg egentlig gerne spørge ministeren, om hun ikke synes, at det her er særlig bevaringsværdig kulturarv.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:17

Kulturministeren (Carina Christensen):

Allerførst vil jeg gerne sige, at der sikkert er en masse positive ting, man kan sige om Dansk Skolemuseum, og jeg er sikker på, at de mange mennesker, der har besøgt det gennem tiden, har været rigtig glade for museet. Men igen må jeg holde fast i, at det er de to stiftere, der har valgt at indstille deres støtte til museet, så det er altså dem, der har valgt, at det ikke skal køre videre. Undervisningsministeren har så på en måde været inde og givet en hjælpende hånd.

Så er der hele vurderingen af samlingen, og der kan være mange holdninger. Nu bliver der så fremført en holdning her fra spørgeren, men der mener jeg nok, at man bør lade det være op til de kunstfaglige, altså de virkelige eksperter, at afgøre samlingens værdi. Der kan jeg bare igen fortælle, at der i foråret faktisk blev foretaget et ganske grundigt udredningsarbejde med deltagelse af Nationalmuseet og Kulturarvsstyrelsen, og om samlingen fremgår det altså, at det er meget svært at vurdere dens kulturhistoriske væsentlighed. Det skyldes altså ikke mindst, at der ud af de her omkring 125.000 genstande kun er registreret ca. 22.000, og at den registrering, der er foretaget, ikke afspejler en faglig prioritering af særligt værdifulde eller interessante genstande.

Kl. 15:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til medspørgeren for det sidste spørgsmål.

Kl. 15:18

Yildiz Akdogan (S):

Tak. Jeg vil gerne referere til en læser, som i Jyllands-Posten den 28. juli i år skriver, at det egentlig hører til sjældenhederne, at et velfungerende, spændende og vigtigt museum nedlægges. Jeg vil gerne høre, hvad ministeren mener om det, netop når man tænker på, at det har en kulturformidlende egenskab og er et vellykket og succesfuldt museum. Det, det handler om her, er at finde 1 mio. kr., så jeg kan egentlig ikke rigtig forstå, hvorfor kulturministeren bliver ved med at tale om, om det er værdifuldt og bevaringsværdigt eller ej.

Spørgsmålet er ganske enkelt: Kan kulturministeren ikke finde 1 mio. kr. til at bevare det her stykke kulturarv?

Kl. 15:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:18

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jamen jeg skal jo ikke kunne sige, hvad årsagerne har været til, at Danmarks Lærerforening og Lærerstandens Brandforsikring har valgt at indstille støtten, og det er jo klart, at det var de to, der var stiftere af Dansk Skolemuseum tilbage i 1995. Mit indtryk er også, at det har været et vel-fungerende museum, som har været vellidt af rigtig mange mennesker, men de to stiftere har altså valgt at indstille deres støtte til det pr. 1. januar 2009. Det bringer selvfølgelig museet i en ny situation, hvor undervisningsministeren har forsøgt at give en hjælpende hånd, nemlig ved at sige: Vi giver et bidrag, så samlingen kan bevares. Den kan pakkes ned og på sigt måske genopstilles i samarbejde med en professionshøjskole.

Jeg synes, at det er en rigtig god løsning, der er fundet i det, der selvfølgelig må betegnes som en ulykkelig situation for et museum, der har været vant til at få støtte fra sine stiftere.

Kl. 15:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hovedspørgeren for det sidste spørgsmål.

Kl. 15:19

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Jeg vil gerne sige til kulturministeren, at vi er nået dertil, at kasserne står der, tingene er pakket ned, og vi synes, det er utrolig ærgerligt, at kulturministeren ikke blot kan sige: Jamen lad os dog få kigget tingene efter. For et faktum er givetvis, at årsagen til, at man ikke har fået registreret tingene i det omfang, vi kunne have ønsket, bunder i økonomi. Så det bunder i den kulturpolitik, der føres i Danmark, og jeg synes, det er rigtig ærgerligt, når vi har så konkret et eksempel som det her, at have en kulturminister, som ikke kan udtrykke en vision på området.

Så er bolden ligesom flere gange blevet skudt over til Danmarks Lærerforening, og Danmarks Lærerforening stiller sig stadig væk meget villig i forhold til det her og udtrykker også, at det er en utrolig væsentlig opgave for folkeskolen, at vores fælles historie og kulturarv bliver givet videre. Børnene har også brug for en refe-

reneramme i forhold til det, der er skolehistorie, og det er naturligvis derfor, at vi nu agiterer, som vi gør, for det her. Som jeg tidligere har sagt, er det ikke et spørgsmål om, at vi bare vil konservere. Vi vil gerne være med til at tænke det ind i nye rammer, men her synes vi faktisk, at kulturministeren giver udtryk for en utrolig kortsigtet økonomisk tænkning og måske også en kortsigtet og forholdsmæssigt alt for snæver kulturpolitisk dagsorden.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 15:21

Kulturministeren (Carina Christensen):

Allerførst vil jeg sige, at jeg synes, at vi alle sammen skal glæde os over, at der heldigvis i dag er rigtig mange statsanerkendte museer, som beskæftiger sig med indsamling, bevaring og formidling af dansk skolehistorie. Jeg kan forstå, at det er et tema, der optager rigtig mange.

Så har vi haft en selvejende institution, Dansk Skolemuseum, som har eksisteret siden 1995, stiftet af Danmarks Lærerforening og Lærerstandens Brandforsikring, og de to stiftere har nu valgt at sige, at de indstiller støtten pr. 1. januar 2009. Det har bragt museet i en vanskelig situation, og der har man fra Undervisningsministeriets side været inde og give en håndsrækning ved at sige: Vi bidrager til at få samlingen pakket ned, så man måske på sigt kan genopstille den.

Derudover har vi haft Nationalmuseet og Kulturarvsstyrelsen inde til at vurdere samlingen, om der var noget i samlingen, der havde en væsentlig kulturhistorisk interesse, og som man skulle være særlig opmærksom på, og det har de altså konkluderet at der ikke var.

Jeg mener, at man har gjort alt det, man kunne gøre, og det bedste havde måske været, at stifterne havde valgt at køre videre med deres støtte, men det er jo deres beslutning og kun deres.

Kl. 15:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Tak til ministeren og til spørgerne.

Vi fortsætter til næste spørgsmål, nr. 9, som er stillet til kulturministeren af hr. Mogens Jensen.

Kl. 15:22

Spm. nr. S 757

9) Til kulturministeren af:

Mogens Jensen (S):

Hvad vil ministeren gøre for at redde Nyt Dansk Musikteater fra konkurs?

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 15:22

Kulturministeren (Carina Christensen):

Nyt Dansk Musikteater er grundlagt på privat initiativ og er ikke en statslig institution. Der er altså tale om en helt privat virksomhed.

Så vidt jeg kan forstå på den seneste henvendelse, som jeg har fået fra teaterchefen på Nyt Dansk Musikteater, Kim Sørensen, mangler der p.t. 2,5 mio. kr. for at redde teatret fra konkurs. Jeg må desværre meddele hr. Mogens Jensen, at jeg ikke har 2,5 mio. kr., som jeg bare sådan lige kan trække op af posen og give til Nyt Dansk Musikteater. Der må gælde det samme for Nyt Dansk Musikteater, som gælder for alle andre teatre: at der i Danmark findes en række støtteordninger, som er til for teatrene. Dette system kan vi ikke bare lige ændre på, fordi et privat musikteater pludselig står med en gæld på 2,5 mio. kr.

Kl. 15:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:23

Mogens Jensen (S):

Nu har ministeren travlt med at understrege, at der her er tale om et privat teater, og før, da vi talte om Dansk Skolemuseum, at det er en selvejende institution. Det gælder utrolig mange kulturinstitutioner, som får statsstøtte, så det er ikke usædvanligt, og skulle det være begrundelsen for, at staten ikke vil støtte det, finder jeg det noget besynderligt.

Nu er det her jo bare en af flere institutioner, der er nødstedte, som altså i øjeblikket kæmper for deres overlevelse, og som på fredag må indgive konkursbegæring, hvis der ikke sker noget. Jeg må sige, at jeg finder det besynderligt, at ministeren overhovedet ikke vil foretage sig noget som helst for at hjælpe et teater, som har 10 år på bagen, og som har lavet et væld af musikdramatiske produktioner med udgangspunkt i dansk historie og dansk kulturarv.

Ministeren har ikke engang villet bevilge teatret og teatrets direktør et møde. Det har vi dog gjort i Folketingets Kulturudvalg. Der har vi da

taget dem inden for døren og hørt på, hvad de har at sige. Vi har også i Folketingets Kulturudvalg sendt et brev til ministeren, hvor et enigt Kulturudvalget spørger, om ministeren dog ikke kan hjælpe et teater, der må lukke og slukke på fredag. Men ministeren har ikke foretaget sig noget i 2½ måned. Er det måden, hvorpå kulturministeren vil forvalte sine ord om at styrke dansk kulturarv og holde fast i dansk kulturtradition og dansk kulturhistorie?

Jeg må igen sige, at også på dette område ønsker kulturministeren ikke i praktisk handling at styrke dansk kulturarv, for så var ministeren måske gået med til i det mindste at afholde et møde med det nye musikdramatiske teater. Men jeg må forstå på ministeren, at hun ikke vil føre sine ord ud i handling.

Kl. 15:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:25

Kulturministeren (Carina Christensen):

Nu er det hr. Mogens Jensen selv, der kommer ind på praktisk handling, og så kan jeg næsten ikke lade være med lige at vende det her med penge til kulturinstitutioner osv., for nu står vi jo her onsdag efter onsdag, og der er jo ikke den kulturinstitution i Danmark, som hr. Mogens Jensen ikke vil redde, men når det kommer til praktisk handling, når det kommer til finanslovforhandlingerne, kan jeg bare konstatere, at heller ikke ved dette års finanslovforhandlinger bidrog Socialdemokraterne med en eneste krone til kulturen. Det gjorde man ikke i 2009, og det gjorde man sådan set heller ikke for finansåret 2008. Ikke en eneste krone! Der skulle man måske starte med at vise noget praktisk handling i stedet for her at forsøge at bringe fokus på en privat virksomhed, som er kommet i en uheldig situation.

Jeg må bare sige, at det må gælde for Nyt Dansk Musikteater, som det gælder for alle andre teatre, nemlig at der i Danmark findes en række støtteordninger, som er til for teatrene. De kan jo gå ind og bruge de kanaler, der er der, og på den måde forsøge at undgå at havne i den her – synes jeg selvfølgelig også – ulykkelige situation, de er havnet i.

Kl. 15:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:26

Mogens Jensen (S):

Nyt Dansk Musikteater har ved gentagne lejligheder brugt disse støtteordninger. Det er ikke det, der er problemet. Problemet er en akut opstået situation, og man må vel forvente, at kulturministeren vil træde til, hvis kulturministeren ellers mener, at det er en institution og en aktivitet, det er værd at redde.

Nu snakker ministeren om praktisk handling. Vi var en kreds af partier, der tilbød ministeren at være med til at lave en finanspolitisk aftale på kulturområdet. Det afviste ministeren og lavede i stedet for en ensidig aftale med Dansk Folkeparti.

Men jeg må altså sige til ministeren, at ministeren den 25. november har modtaget et brev fra samtlige partier i Folketingets Kulturudvalg, hvor vi beder ministeren om at lave en pulje penge til nogle af de institutioner, som vi altså oplever i øjeblikket er nødstedte på grund af finanskrise og mange andre ting. Kulturministeren siger bare nej. Er det en måde at føre kulturpolitik på for en ny kulturminister, at man hævder en række kulturinstitutioner ned ad slisken, når de står og råber om hjælp? Jeg forstår det ikke.

Kl. 15:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:27

Kulturministeren (Carina Christensen):

Det kan vi bruge lang tid på at snakke om, og der er meget udenomssnak. Jeg kan bare konstatere, at Socialdemokratiet ikke har bidraget med en eneste krone til kulturen i år, og det gjorde de heller ikke sidste år. Det er det endelige resultat, der kom ud af alle anstrengelserne og de sikkert mange, mange gode intentioner.

Der bliver så konkret sagt her om Nyt Dansk Musikteater, som jeg forstår sådan set er det, vi skal tale om her, at de har brugt alle støttemuligheder. Af et svar, som jeg også har sendt over til Folketingets Kulturudvalg, angående de ansøgninger fra Nyt Dansk Musikteater, som der er spurgt ind til, og som er indsendt til Kunststyrelsen, som jo administrerer Kulturministeriets teaterstøtteordninger, fremgik det bl.a., at Nyt Dansk Musikteater ikke havde søgt om produktionsstøtte til deres nyeste opsætning: »Stjernerne nat« om astronomen Ole Rømer. Her kunne de jo i hvert fald have brugt støttemuligheden. Men det har de tilsyneladende valgt ikke at gøre.

Kl. 15:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der har meldt sig en medspørger, så det er medspørgerens tur. Værsø til hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:28

Flemming Møller Mortensen (S):

I forhold til at vi skal have en ramme for dansk kulturøkonomi på plads i forbindelse med en finanslov, vil jeg bare sådan for at følge op på hr. Mogens Jensens ord sige, at jeg tror, at heldet for os Socialdemokrater kan være, at der er rigtig mange danskere, borgere og kulturinstitutioner, som godt både kan mærke og se, hvem det er, der også tager kampen op i de tider, hvor det er svært at få økonomien til at hænge sammen i dansk kulturliv. Det er bl.a. lige nu.

Jeg er meget ked af, at når kulturministeren skal redegøre for situationen omkring Nyt Dansk Musikteater, så kommer der slet ikke en kvalitativ vurdering ind fra ministerens side, altså at kvaliteten ikke indgår i ministerens vurdering af det emne, vi står og taler om her. Selvfølgelig er der også et geografisk og historisk element i det, men det er alt sammen et spørgsmål om at få set på, hvilken kvalitet der er, og hvilket unikt arbejde det er, der bliver gjort netop i forhold til det her. Det vil jeg gerne spørge om ministerens holdning til.

Kl. 15:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsø til ministeren.

Kl. 15:29

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg vil da gerne komme med min holdning til det. Jeg synes, det kan være et ganske fint initiativ, og det er jeg også sikker på det er. Jeg må bare igen understrege, at Nyt Dansk Musikteater er grundlagt på privat basis. Det er ikke en statslig institution, der er tale om en helt privat virksomhed. Det er en privat virksomhed, et teater, som selvfølgelig har mulighed for at benytte sig af de støtteordninger, som der udbydes til alle teatre her i Danmark.

Jeg må da også sige, at jeg synes, det er ærgerligt, at de havner i den her situation, som de nu står i. Det ærgrer mig da egentlig også lidt at kunne læse, at de tilsyneladende ikke har søgt om støtte til deres seneste produktion, deres seneste opsætning. Det kunne måske have hjulpet dem i den her situation. Jeg ved ikke, hvad årsagen er til, at man ikke har søgt. Det kan der være mange årsager til, men det kunne jo godt være, det havde hjulpet.

Men det er jo ikke sådan, at vi går ind, fordi der nu er en privat virksomhed, der står i en meget, meget alvorlig situation, og omlægger hele støttesystemet. Det ligger jo i meget, meget faste rammer.

Kl. 15:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsø til medspørgeren.

Kl. 15:30

Flemming Møller Mortensen (S):

Det plejer jo ikke for en borgerlig minister at være et negativt element, at det her drejer sig om noget, der er etableret på privat grundlag.

Jeg vil bare sige, at da vi i Kulturudvalget havde en deputation inde fra Nyt Dansk Musikteater, fremgik det meget tydeligt, hvor fortvivlede de var, og hvorfor de var fortvivlede. Det fremgik også meget tydeligt, af hvilken grund man måske afstod fra at søge nogle af de støtteordninger, der nu var, for de kunne simpelt hen ikke se deres egen fremtid. Her kunne det måske have været rigtig nyttigt for kulturministeren at have haft en tæt dialog med teatret omkring de her ting, som måske kunne have været med til at skabe en større forståelse, en større indsigt i problemerne, som netop det her teater har, og som kunne have været med til at tegne en lysere fremtid for dem.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsø til ministeren.

Kl. 15:31

Kulturministeren (Carina Christensen):

Ligesom erhvervsministeren jo ikke kan gå ind og redde alle private virksomheder i det her land, der oparbejder en gæld, og fødevarerministeren heller ikke kan gå ind og redde alle de landmænd, der lige pludselig måtte stå med en gæld, er det jo heller ikke sådan, at jeg som kulturminister kan redde alle de private virksomheder – i det her tilfælde private musikteatre – som står med en akut gæld. Det, vi har gjort, er, at vi har opbygget et solidt støttesystem, hvor landets teatre kan gå ind og søge om støtte til deres produktioner. Det er en velfungerende ordning.

Igen synes jeg, det ville have været fint, hvis de også havde søgt om støtte til deres seneste opsætning. Der kan være mange årsager til, at man har valgt ikke at sende en ansøgning ind, men det kunne jo have været, at lige netop den ansøgning – hvis den var blevet positivt bevilget – kunne have betydet, at de ikke havde stået i den her ulykkelige situation.

Men jeg anerkender da, at det er rigtig ærgerligt, at de er havnet i den her vanskelige situation, hvor de som privat virksomhed nu står i en situation, hvor de har en akut gæld.

Kl. 15:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hovedspørgeren for sidste spørgsmål.

Kl. 15:32

Mogens Jensen (S):

Nu er det jo sådan, som det også er blevet sagt tidligere, at vi har en stor finansiel krise i øjeblikket, og regeringen har jo ikke nogen problemer med at gå ind og støtte private banker og hjælpe dem, så de forbliver på fode. Vi har læst om i aviserne – det ved jeg ikke om ministeren overhovedet anerkender, at det kan være et problem for kulturinstitutioner – at de ikke længere kan hente den finansiering i det private erhvervsliv, som de tidligere kunne, fordi man også der skærer ned på sine kultursponsorater.

Har staten, regeringen og kulturministeren i den sammenhæng slet ikke et ansvar for at prøve at hjælpe de kulturinstitutioner, som også får problemer på grund af finanskrisen og recession? Kan det overhovedet ikke tænkes at være i kulturministerens bevidsthed, at kulturministeren burde være den første, når der indtræder sådan en recession, som der er i øjeblikket, til at gå ud og prøve at hjælpe kulturinstitutioner? Findes den dagsorden slet ikke i kulturministerens hoved? Må jeg spørge, om ikke det er rigtigt, at Folketingets Kulturudvalg samlet set har henvendt sig til kulturministeren og bedt kulturministeren om at prøve at finde en løsning på det her spørgsmål.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:33

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg kan til fulde bekræfte, at vi hver eneste dag arbejder hårdt i Kulturministeriet for at skabe rigtig, rigtig gode betingelser for landets kulturinstitutioner. Jeg er jo glad for, at hr. Mogens Jensen så gerne vil tage del i det positive arbejde.

Nu er det Nyt Dansk Musikteater, vi drøfter. Det er en privat virksomhed, som står i en vanskelig situation, det anerkender jeg. Den måde, vi hjælper teatre på her i landet, er via støtteordninger. Det er den måde, man som teater kan gå ind og søge hjælp fra statslig side.

Jeg tror, jeg er meget enig med hr. Mogens Jensen i, at det ville have været fantastisk, hvis de stod i en positiv situation og ikke var luk-

ningstruet, som de tilsyneladende er. Men igen: Der må man anvende de kanaler, der er, og der er det altså de velfungerende støtteordninger, som mange andre også må benytte sig af. Det er en privat virksomhed, der her er havnet i en vanskelig situation.

Kl. 15:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren, og hermed er spørgsmålet sluttet.

Vi fortsætter med spørgsmål nr. 10, som også er et spørgsmål fra hr. Mogens Jensen til kulturministeren.

Kl. 15:34

Spm. nr. S 758

10) Til kulturministeren af:

Mogens Jensen (S):

Mener ministeren, at det er vigtigt for dansk kulturliv, at der skabes musikdramatisk teater med udgangspunkt i den danske historie?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:34

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg vil sige, at jeg synes, det lyder som en god idé at skabe musikdramatisk teater med udgangspunkt i den danske historie. Der er ingen tvivl om, at forestillinger med den profil kan være berigende for dansk kulturliv, men det er måske nok lidt ude af proportioner at sige, at lige netop formidling af dansk historie gennem genren musikdramatik er af særlig vigtighed for det danske kulturliv.

Jeg tror, der kan være rigtig mange gode måder at formidle dansk historie på, og nok flere måder, end der er tid til at nævne her. Om det så lige præcis skal være Nyt Dansk Musikteater, som nu altså står i den her situation med en akut gæld på 2,5 mio. kr., der skal opfylde det her specifikke behov, har jeg svært ved at vurdere. Hvis der er efterspørgsel efter musikdramatiske teaterforestillinger med den her profil, føler jeg mig tryk ved, at der inden for de eksisterende institutioner og ordninger er gode muligheder for at lave den slags forestillinger. Men jeg vil gerne igen sige, at det altid er beklageligt, når en kulturinstitution har svært ved at få økonomien til at hænge sammen.

Kl. 15:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:35

Mogens Jensen (S):

Nu siger ministeren, at det, hvis der er efterspørgsel end her type produktioner, som Nyt Dansk Musikteater har lavet, også er en god idé, at de eksisterer og laver det, som de nu gør.

Der kan jeg oplyse ministeren om, at Nyt Dansk Musikteater har eksisteret i 10 år; det har haft 140.000 publikummer til sine forestillinger i 42 forskellige byer og har produceret forestillinger med udgangspunkt i den danske historie, om Egtvedpiggen, Peter Sabroe, Estrup, Skagensmalerne som det seneste, og nu altså en stor forestilling om Ole Rømer, som står for at skulle på turné, men som må lukke ned, hvis ikke der findes en løsning for teatret nu og her. Er de her emner ikke noget, der hører ind under ministerens definition af god dansk kulturarv? Og synes ministeren ikke, det er vigtigt, at der bliver lavet musikdramatisk teater med det her udgangspunkt? Jeg hørte ministeren sige, at det godt kunne ske, at det var vigtigt. Men alligevel vil jeg spørge: Er vi ikke her igen i en situation, hvor kulturministeren svigter sit eget grundlag, det, hun selv for nylig i en kronik har skrevet om, nemlig at vi skal holde fast i den danske kulturarv, ved altså ikke bare at ville tage et møde med et teater, der er i en akut krise?

Jeg synes, det er en arrogance over for dansk kulturliv, som jeg ikke synes er en ny kulturminister værdig. Og ministeren har endnu ikke svaret på det spørgsmål, jeg stillede: Er det korrekt, at alle partier i Folketinget gennem Folketingets Kulturudvalg har skrevet til ministeren, særskilt peget på Nyt Dansk Musikteaters situation og bedt ministeren om at finde en løsning, anmodet om, om ikke ministeren ville finde en løsning i form af en slags nødhjælpsspulje? Er det korrekt?

Kl. 15:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:37

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg kan bekræfte, at der er kommet et brev, og jeg kan også bekræfte, at Nyt Dansk Musikteater er nævnt i brevet. Hvad der specifikt står, kan jeg ikke gennemgå her, men jeg skal gerne gå hjem og kigge nærmere på det.

Nu bliver jeg spurgt, om jeg synes, det her er en god teaterform, og om det er en god måde at formidle dansk historie og dansk kulturarv på. Det synes jeg da det er. Der er da ingen tvivl om, at forestillinger med sådan en profil kan være

ganske berigende for dansk kulturliv. Der kan være rigtig mange måder, man kan gå ind og formidle dansk historie på – og der kunne vi sådan set godt gennemgå hele listen – jeg tror, man kan gøre det på rigtig, rigtig mange spændende måder. Der er det jo netop sådan, at vi har nogle forskellige støtteordninger, nogle forskellige muligheder for at gå ind og søge støtte til den her type af produktioner, og det er jo nogle vilkår, der gælder for alle teatre, at det altså er den måde, hvorpå man går ind og får del i de statslige kulturmidler, der er.

Kl. 15:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:38

Mogens Jensen (S):

Jeg kan næsten ikke forestille mig, når ministeren har skullet forberede sig til at svare på det her spørgsmål i Folketingssalen, at ministeren ikke har været klar over, at der er blevet sendt et brev til ministeren den 25. november 2008 fra Folketingets Kulturudvalg, hvori der udførligt redegøres for Nyt Dansk Musikteaters situation og ytres ønske om, at der findes en løsning.

Jeg må forstå det sådan, at ministerens svar til alle Folketingets partier, som er repræsenteret i Kulturudvalget og har stået bag dette brev, er: Den bekymring, I har, har jeg ikke, og jeg vil ikke røre en finger for Nyt Dansk Musikteater.

Det betyder altså, at en lang række teaterforeninger, en lang række kulturhuse rundtomkring i landet nu må aflyse forestillinger, fordi Nyt Dansk Musikteater bliver erklæret konkurs på fredag, hvis der ikke findes en løsning inden. Og jeg forstår, at ministeren er helt rede til at tage ansvaret for det på trods af Folketingets Kulturudvalgs brev.

Kl. 15:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:39

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg tror sådan set ikke, at jeg er mindre bekymret, end hr. Mogens Jensen er. Jeg synes altid, det er ærgerligt, når der er en kulturinstitution, der er i økonomiske vanskeligheder. I det her tilfælde er det en privat virksomhed, som er havnet i en meget ulykkelig situation.

Der må jeg så bare igen gentage, at det må gælde for Nyt Dansk Musikteater, som det gælder for alle andre teatre i Danmark, at der altså findes en række støtteordninger, som er til for teatrene, og der er det jo altså ikke sådan, at vi,

fordi en privat virksomhed lige pludselig står i en akut situation, hvor den mangler nogle penge, så går ind og omlægger hele det her støttesystem. Sådan fungerer det ikke, og det tror jeg at selv hr. Mogens Jensen bliver nødt til at give mig ret i, selv om han sikkert er meget, meget ked af at måtte indrømme det. Der ligger de her støttemuligheder.

Det, jeg så desværre også kan konstatere, er, at Nyt Dansk Musikteater har valgt ikke at søge støtte til deres seneste produktion. Det synes jeg da er ærgerligt. Det kan der være mange årsager til, men det kunne jo være, at det, hvis de havde sendt en ansøgning ind, kunne have hjulpet dem i den her situation. Men jeg anerkender da til fulde, at det er en ulykkelig situation, de står i.

Kl. 15:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren for det sidste spørgsmål.

Kl. 15:40

Mogens Jensen (S):

Nu har Nyt Dansk Musikteater søgt offentlig støtte mange gange til deres produktion og også fået afslag – jeg tror hele 18 gange. Så det er fint, at ministeren siger, at de kunne have søgt, men det havde overhovedet ikke været nogen garanti for, at de havde fået penge. Og uanset hvad, står de altså nu i en situation, hvor de må dreje nøglen om, hvis kulturministeren altså ikke i dag besinder sig og forsøger at hjælpe den her nødlidende kulturinstitution.

Jeg må sige, at jeg finder det sørgeligt, at landets kulturminister, når man er klar over, at en række kulturinstitutioner står i en meget vanskelig situation i øjeblikket – også på grund af recession, og fordi man ikke kan hente de ressourcer længere, som man kunne før, fra sponsorer – så ikke er rede til at hjælpe. På trods af en bred henvendelse fra alle Folketingets partier gennem Folketingets Kulturudvalg står ministeren stejlt på, at man ikke kan finde en pulje penge i Kulturministeriet til at hjælpe en institution, der må dreje nøglen om på fredag. Jeg må sige, at jeg synes, det er udtryk for en sørgelig kulturpolitik og en meget dårlig start for ministeren.

Kl. 15:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 15:41

Kulturministeren (Carina Christensen):

Nu siger hr. Mogens Jensen selv: »sørgelig kulturpolitik«. Altså, der er jo mange ting, der er sørgelige i denne verden. Jeg synes også, det er sørgeligt, at Socialdemokraterne 2 år i træk ikke har bidraget med en eneste krone til kulturen, og så er det næsten endnu mere sørgeligt, at vi uge efter uge skal høre hr. Mogens Jensen agere julemand og dele gratis gaver ud uden at levere en eneste krone. Så er det jo meget nemt at fremstå som frelsende engel.

Igen: Jeg synes, det er ærgerligt, at de er havnet i den her situation, men det er en privat virksomhed, og der ligger gode støttemuligheder, og man er ligesom alle andre teatre nødt til at søge puljen, hvis man gerne vil have del i den. Nu hører jeg så her, at der åbenbart er blevet søgt 18 gange, og at der er blevet givet afslag. Jeg ved så ikke, om de tal er rigtige, jeg kan bare konstatere, at der ikke er blevet søgt støtte til den seneste produktion.

Når man deler ud fra puljen, er det ud fra nogle kvalitative kriterier. Der sidder nogle fagfolk og tager stilling til, hvilke produktioner man ønsker at støtte. Jeg ved ikke, hvorfor de ikke har fået støtte, og det er da brandærgerligt, at de er havnet i den her situation, som de står i. Men igen: Det er en privat virksomhed, og de må jo så agere ud fra de vilkår, som de nu en gang har.

Kl. 15:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren og spørgeren. Det var slut på spørgsmålet.

De to næste spørgsmål på dagsordenen er blevet besvaret i spørgetimen.

Kl. 15:42

Spm. nr. S 736

11) Til klima- og energiministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med regeringens ønske om at føre en ambitiøs klimapolitik, at en stor andel af Danmarks forpligtelse i henhold til Kyotoaftalen sikres ved hjælp af opkøb af CO₂-kvoter, hvor den reelle effekt på det globale CO₂-udslip er tvivlsom?

(Spørgsmålet er besvaret under det foregående punkt på dagsordenen (kl. 13.27)).

Spm. nr. S 737

12) Til klima- og energiministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med regeringens ønske om at føre en ambitiøs klimapolitik, at regeringens transportudspil ikke indeholder nogen klar målsætning om et reduceret CO₂-udslip fra transportsektoren?

(Spørgsmålet er besvaret under det foregående punkt på dagsordenen (kl. 13.35)).

Kl. 15:42

er i gang, og derfor kan jeg ikke komme ind på de konkrete sager.

Jeg vil bare sige, at den grundlæggende præmis, den politiske præmis, har været, at der er nogle opgaver, der skal flyttes for at sikre en regional balance i de statslige arbejdspladser. Og de medarbejdere, der har haft en hidtidig opgave, flytter med opgaven til de nye arbejdssteder. Det gælder for etableringen af et kundecenter i Roskilde, i Odense, i Ribe og i Hjørring, og det gælder naturligvis også for etableringen af et betalingscenter i Ringkøbing.

Kl. 15:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Vi fortsætter med spørgsmål 13, som er et spørgsmål til skatteministeren fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:43

Bjarne Laustsen (S):

Jeg deler sådan set den opfattelse, som skatteministeren giver udtryk for, nemlig at det at blive tvangsdeporteret ikke er noget, man bryder sig om, og at det giver mindelser – det, kan jeg bare sige, var det, medarbejderne følte, dengang man traf de her beslutninger. Det er derfra, ordet kommer, og det har ministeren sikkert også hørt før. Så jeg er sådan set enig i synspunktet.

Når ministeren nu siger, at han ikke kan gå ind i det, fordi man har valgt at prøve den her sag, er det sådan set interessant, at det, der var grundlaget for at rejse sagerne, var, at man sagde, at ud af de medarbejdere, der blev prikket til at flytte til Ringkøbing, var der en overvægt af folk over 50 år. Kiggede man på sagerne en gang til, var det faktisk hver fjerde, der var over 60 år. Og det var jo det, der førte til, at man sagde, at sagerne ikke passede sammen: Det er ikke et spørgsmål om, hvilke opgaver der skal løses, det er et spørgsmål om at flytte, du gamle. Og der er masser af artikler, der bærer det navn også, hvor man siger, at vi på en og samme måde kan komme af med de der gamle medarbejdere. Nogle af de medarbejdere, der havde andre opgaver, og som var blevet bedt om at flytte, blev endda bedt om at oplære nye, fordi de overhovedet ikke har haft noget med det arbejde at gøre i Ringkøbing.

Kl. 15:43

Spm. nr. S 759

13) Til skatteministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Får det ministeren til at revurdere tvangsdeporteringen af medarbejdere til Skattecenter Ringkøbing, at der nu er kommet en klar dom, der siger, at der er sket en aldersmæssig fordeling i forhold til deportationerne?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:43

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Allerførst vil jeg gerne vende mig stærkt mod det udtryk og den sprogbrug, som spørgeren har her. Ordet tvangsdeportationer giver mig associationer til tidspunkter i verdenshistorien og til begivenheder, som jeg føler er dybt krænkende at sætte i forbindelse med den forflyttelse af medarbejdere, der har været tale om her, og den omsorg for og hjælp til de medarbejdere, som ikke har ønsket at flytte med opgaven til Ringkøbing.

Hvad angår den konkrete sag, er det sådan, at SKATs ledelse har evalueret spørgsmålet om byrettens tilkendegivelse og har besluttet, at man ønsker at få prøvet byrettens tilkendegivelse ved en højere retsinstans. Derfor har man valgt at anke videre til Østre Landsret, og jeg har ikke mulighed for inden for de rammer, som embedet giver mig, at kommentere på retssager, der

Så jeg synes, at ministeriet har en meget, meget dårlig sag her, og jeg synes, at det er synd og skam, at SKAT har været nødt til at sige farvel til dygtige medarbejdere.

Det, der selvfølgelig interesserer mig, er, at der er nogle, der er blevet afskediget, og hvordan deres retsstilling er. Så er der nogle, der er blevet, og som har valgt at køre retssagen og har taget det med, så vi har altså at gøre med to

grupper her, og ministeren siger nu, at vi lige skal se, hvad den næste retsinstans siger.

Jeg ved, at skatteministeren og Venstre normalt tidligere er kommet med det udsagn, at hvis der er en skatteborger, der har fået ret ved første instans, skal vi ikke plage vedkommende mere. Hvorfor skal vi blive ved med at plage medarbejderne her, når der nu er en klar dom, der siger, at det var forkert, fordi der var en aldersmæssig skæv fordeling af dem, man valgte at flytte?

Kl. 15:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 15:46

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Hr. Bjarne Laustsen skal ikke gemme sig bag, hvilke udtryk han har hørt andre steder. Når hr. Bjarne Laustsen her i dag lægger vægt på ordet tvangsdeportation, er det hr. Bjarne Laustsen, der skaber associationer til folkemord, der er sket i fortiden. Derfor skal hr. Bjarne Laustsen ikke dække sig bag andres udtalelser. Det er her i Folketingssalen i dag, at hr. Bjarne Laustsen gør disse ord til sine.

Når det drejer sig om sagen her, er det sådan, at en række medarbejdere fra forskellige skattecetre blev bedt om at flytte med opgaven til det nye arbejdssted. Nogle valgte at flytte med, desværre alt for få. Og det betød, at en række nye medarbejdere skulle ansættes til at løse de opgaver, der var.

Vi har lagt vægt på, at den instruks, der kom, var, at man skulle vælge de personer, der havde siddet med opgaven hidtil. Og det er rigtigt, at hvis man kigger på, hvilken persongruppe der hidtil havde siddet med opgaverne, var det personer, som var oppe i årene. I forhold til SKATs gennemsnitlige ansættelse var det personer, som havde haft et længere ansættelsesforløb, der typisk sad med de her opgaver. Men hvad var alternativet: at vi skulle have bedt nogen, som ikke havde haft opgaven tidligere, om at flytte? Nej, vel.

Naturligvis er det bærende princip, at når en opgave flytter, flytter den medarbejder, der har haft opgaven, med. Og jeg vil sige ganske klart, at jeg fuldt ud står bag ved den beslutning om at skabe en regional balance i de statslige arbejdspladser og dermed også bag beslutningen om at etablere et betalingscenter i Ringkøbing og kundecentre fire steder i landet.

Kl. 15:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:48

Bjarne Laustsen (S):

Ja tak. Jeg ved ikke, hvorfor skatteministeren hidser sig så voldsomt op. Det er måske, fordi han har en dårlig sag. Men jeg er jo et ganske almindeligt menneske, der er valgt af nogle vælgere, og iblandt dem er der mange, der har henvendt sig vedrørende den sag. Vi har haft lejlighed til at diskutere det tidligere her i Folketingssalen, kort tid efter beslutningen blev truffet, mens det her foregik. Jeg tager sagen op igen, fordi der nu er en situation, hvor SKAT har tabt, hvor klagerne fik medhold i, at der var en overvægt af ældre medarbejdere.

Hele omdrejningspunktet var jo, at folk følte, de blev flyttet, fordi de var gamle, ikke fordi de nødvendigvis sad med de opgaver her. Jeg har jo også eksempler på folk, som ikke har haft det her som deres hovedområde, som også er blevet bedt om at flytte, og som har taget deres afsked. Derfor synes jeg jo, at skatteministeren i dag skulle være mere beklamt ved situationen på vegne af de medarbejdere, som har været dygtige og tjent SKAT igennem mange, mange år, men som blev stillet i den situation. Jeg synes, at det er dårlig personalepolitik af staten, at skatteministeren gennemfører den her slags ting, når det klart er blevet dokumenteret bagefter.

Hvad er det så, man vil opnå? Det er selvfølgelig at blive fri for at betale erstatning til de medarbejdere, der har sagt op. De medarbejdere, som har valgt at blive, er i den situation, at de kan få sagen genoptaget, da det jo kun er prøvesager, der er tale om. Er det ikke rigtigt?

Kl. 15:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 15:50

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Allerførst vil jeg sige, at jeg fuldt ud står bag beslutningen om at skabe regional balance i de statslige arbejdspladser. Det er regeringens politik. Det kan godt være, at man fra Socialdemokratiets side er uenig i den politik, men det er nu engang regeringens politik, at vi vil have en regional balance i de statslige arbejdspladser. Vi har så valgt, at når der flyttes nogle opgaver, så er det de personer, der har udført de opgaver som hovedopgave, der skal flytte med. Processen vedrørende den konkrete beslutning om,

hvem der så har siddet med de opgaver, og som skal flyttes, er foretaget lokalt.

Derudover tager hr. Bjarne Laustsen fejl, når hr. Bjarne Laustsen fremfører, at SKAT skulle have et princip om aldrig at anke en sag, borgerne har vundet, når det drejer sig om skattesager. For det er nemlig sådan, at der er to klare undtagelser. Den ene er, hvis det drejer sig om summer af en størrelse, som har betydning for statskassen. Det kan vi ikke sige det har her. Den anden er, hvis der er tale om principielle sager, hvor der er behov for at få en højere retsinstans' afgørelse af, hvad gældende retspraksis er. Vi føler fra Skatteministeriets og fra SKATs side, at der netop her er behov for at få en højere retsinstans' afgørelse af et principielt spørgsmål.

Kl. 15:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der har meldt sig en medspørger. Så værsgo til hr. Jens Kirk.

Kl. 15:51

Jens Kirk (V):

Tak. Normalt deltager jeg ikke i den runde her, men jeg kender ret godt til byen Ringkøbing og området der og ved, at skattecenteret jo var en del af kommunalforhandlingerne, dengang vi skulle have erstattet de gamle amter.

Men jeg synes ligegodt, at det med tvangsdeportering til Ringkøbing falder mig meget, meget for brystet, og jeg er glad ved, at det sådan set også er skatteministerens opfattelse, at det er det forkerte ord for det. At jeg skal høre det ord fra en nordjyde, synes jeg også er meget mærkeligt, for man skulle jo ikke tro, at den samme nordjyde, hr. Bjarne Laustsen, har hørt om, at vi faktisk i Danmark er verdens lykkeligste folk, og lige ude i Ringkøbing er de allerlykkeligst i Danmark. Mit indtryk er, at alle de, der er kommet til Ringkøbing, har været meget glade ved det.

Er skatteministeren også af den observans, at de alle sammen har været glade, når først de er kommet derud?

Kl. 15:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:52

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Danmark er verdens lykkeligste land, og den lykkeligste by i verdens lykkeligste land er faktisk Ringkøbing. Det er også mit klare indtryk, uden at det dog kan siges, at man har talt med alle dem, der valgte at flytte med, at der blandt de medarbejdere, som valgte at flytte med opgaven til Ringkøbing, er stor tilfredshed med val-

get og stor tilfredshed med arbejdspladsen og de udfordringer, de har fået.

Jeg beklager, at ikke flere valgte at flytte med. Jeg synes, det kunne have været ganske glimrende at bevare de kompetencer, der var. Jeg er så til gengæld meget tilfreds med, at det lykkes betalingscenteret at oparbejde en dygtig medarbejderstab, som i dag løser opgaven til min fulde tilfredshed.

Kl. 15:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til medspørgeren.

Kl. 15:53

Jens Kirk (V):

Til ministeren vil jeg sige: Det er da undertegnedes helt klare holdning til den sag, at vi faktisk her har en succeshistorie. Alle de mennesker, som blev afskediget i det gamle amt, og hvoraf en del blev ansat her, har fået en helt ny opblomstring, og der var måske også mange andre inden for staten og kommunerne, der kunne blive omplantet, for hvem det måske kunne give lidt opblomstring og mere lyst til arbejdet og den slags ting. Derfor tror jeg, at skatteministeren ikke skal holde sig tilbage, hvis han finder andre ting, han mener kunne flyttes ud til provinsen og derunder også til Ringkøbing. Er der sådan nogle planer?

Kl. 15:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:53

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg er helt enig i, at hvis man kigger på den arbejdsindsats, der gøres fra betalingscenterets side – og for den sags skyld også af de medarbejdere, der i dag arbejder i kundecentrene – er det en stor tilfredsstillelse at se, at de løser opgaven på glimrende vis, og betalingscenteret måske bedst af alle. Derfor er det jo en klar inspiration til at overveje, når nye opgaver skal placeres, at fortsætte med at lægge dem uden for storbyerne. Nu er vi i den situation, at SKATs medarbejdertal er faldende og fortsat vil være faldende i en periode, og der er derfor ikke mulighed for nyansættelser. Derfor tror jeg, at det først bliver i det scenarie, hvor vores lønsum og vores personaleantal muliggør nyansættelser, at vi vil flytte nye opgaver til provinsen, fordi den proces, der er med at bede medarbejdere om at flytte med, har været tung og har været besværlig, og jeg anerkender fuldt ud, at for den enkelte medarbejder, der bliver bedt om at flytte, er det ikke en enkel opgave, det er ikke nemt, og jeg synes, at

det er værd at holde fast i; at det er, når vi kan bygge nye opgaver op gennem nyansættelser, at der er størst ræson i at skabe en sådan udflytning. Det ligger klart i mine arbejdsplaner, at det vil vi arbejde videre med i SKAT.

Kl. 15:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hovedspørgeren.

Kl. 15:55

Bjarne Laustsen (S):

Det var godt at have hr. Jens Kirk i ryggen, for han kom ind på nogle væsentlige ting. Jeg kender jo også det der udtryk i en anden form; inden for søvneret diskuterer man f.eks. helt åbent i systemet: Vil du til Frederikshavn, eller vil du skydes? Sådan siger man. Jeg bryder mig heller ikke om sådan nogle bemærkninger, for Frederikshavn er også – jeg ved ikke, om vi tilhører den lykkeligste del af Danmark, men det er et ordentligt sted, og hver eneste borger, der vælger at arbejde deroppe eller flytte derop, skal behandles ordentligt. Og det tror jeg bestemt også man gør i Ringkøbing.

Jeg tror da også, at man gerne i Ringkøbing ville have haft, at nogle flere 40-årige eller 30-årige var blevet flyttet til Ringkøbing og så havde valgt at bosætte sig der. Det, man har lavet, er jo en mærkelig konstruktion, hvor man laver noget med nogle hjemmearbejdspladser og forskellige andre steder, man møder op og sådan noget. Det er en del, som skatteministeren må tage på sig.

Det, der er problemet her, er, at det nu er slået fast. Indtil videre har vi diskuteret hypoteser, og om det var det ene eller det andet. Byretten har givet ret i, at der har været en overvægt af ældre medarbejdere, der er blevet flyttet, og det synes de var forkert, og det synes alle de andre, der er blevet flyttet, også. Så har vi tilbage, at skatteministeren nu har valgt at anke sagen, og så kan vi se frem til at mødes igen, når den næste retsinstans har sagt, at skatteministeren havde uret, for så er der altså et regnestykke, der skal gøres op – først og fremmest af hensyn til personalet, synes jeg.

Kl. 15:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:56

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Nej, skatteministeren har ikke valgt noget som helst, for skatteministeren blander sig af princip ikke i de retssager, der køres mod Skatteministeriet eller Skatteministeriets underafdelinger.

SKATs direktion har valgt at anke sagen for at sikre, at alle oplysninger er fremlagt i sagen, og for at sikre, at der er en rigtig vurdering på et højere retsligt niveau end Københavns Byret. Der må vi så se, hvilken reaktion der kommer, på det tidspunkt hvor Østre Landsret tager stilling til spørgsmålet.

Jeg vil bare sige, at det her forløb ikke rykker en tøddel ved, at jeg som medlem af regeringen bakker op om, at vi skal have en regional fordeling af statslige arbejdspladser; at vi også skal være klar til at placere statslige arbejdspladser væk fra hovedbyerne, væk fra hovedstaden, og jeg må bare sige, at de erfaringer, vi har gjort os i SKAT med at placere statslige centre som betalingscenteret og kundecentrene uden for hovedbyerne i det, man kan kalde den vestlige del af Danmark, har vist, at det har været en stor succes og klart bør inspirere til, at vi overvejer positivt at gøre det tilsvarende på andre tidspunkter. Det er faktisk glædeligt, at der nu er en regering, der ikke bare snakker om udflytning af arbejdspladser – i modsætning til det, vi oplevede i 1990'erne – men rent faktisk gennemfører det.

Kl. 15:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det var slut på dette spørgsmål.

Vi fortsætter til dagsordenens spørgsmål 14, som også er et spørgsmål fra hr. Bjarne Laustsen til skatteministeren.

Kl. 15:58

Spm. nr. S 760

14) Til skatteministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Er det udtryk for, at ministeren har fortrudt sin opbakning til skatteforslaget om en særlig skatterabat til de 64-årige, at ministeren endnu ikke har iværksat en informationskampagne?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:58

Skatteministeren (Kristian Jensen):

I modsætning til den mere alvorlige tone, jeg følte var nødvendig som følge af spørgerens sprogbrug i det første spørgsmål, er vi måske herovre i en mere munter afdeling, for først og fremmest har jeg ikke fortrudt min opbakning til skatteministerens forslag for de 64-årige, og for det andet må jeg bare konstatere, at hr. Bjarne Laustsen tilsyneladende ikke har læst den kommunikationsplan, som fremgår af bemærkningerne til lovforslaget

om skattnedslag for seniorer, det daværende L 160.

Lovforslaget blev vedtaget den 10. juni 2008. Den første udbetaling er først i kalenderåret 2011 og vedrører indkomståret 2010. Derfor er tiltagene i kommunikationsplanen fordelt hen over perioden, fra loven blev vedtaget og fremefter. Siden lovens vedtagelse har SKAT som beskrevet i kommunikationsplanen offentliggjort et nyhedsbrev om ordningen på sin hjemmeside, skat.dk, og herudover vil alle, som er født mellem 1946 og 1952, på deres årsopgørelse for 2008 blive gjort opmærksom på ordningen. Nyhedsbrevet, som beskriver ordningen, vil blive placeret i deres skattemappe. Det er i øvrigt også en del af den kommunikationsplan, man kan læse i lovforslaget.

Endelig vil SKAT opdatere de årlige pjecer »Forskudsskatten« og »Skatten«, og i kommunikationsplanen står der, at det vil ske for pjecerne vedrørende 2011, men den seneste pjeces faktisk allerede blevet opdateret i 2009, når pjecen, som hedder »Skat 2008«, vil blive offentliggjort.

Så vi følger fuldt ud den kommunikationsplan, der er lagt, og som jeg faktisk også tror at hr. Bjarne Laustsen har gjort sig bekendt med, dengang vi vedtog lovforslaget, men det er lidt tid siden, så det kan være svært at huske mellem alle de andre store gøremål.

Kl. 16:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:00

Bjarne Laustsen (S):

Det var da godt, at skatteministeren blev lidt glad igen her op mod jul. Jeg ved ikke, om det er en vittighed, men i hvert fald er jeg blevet kontaktet af mange 64-årige seniorer, der stiller sig selv det spørgsmål: Hvordan ser det ud, hvis jeg skal fortsætte med at arbejde? Så kommer også det udtryk, som mange har sagt, at det er ren og skær dødvægt – det håber jeg ikke støder skatteministeren – som vi slæber rundt med her. Betyder det, at der er flere, som vil blive ude på arbejdsmarkedet, eller er det bare de samme mennesker, der fortsætter med at arbejde, som alligevel ville have gjort det?

Det er et af de argumenter, som har været i debatten. Det kan jeg jo ikke vide noget om, men uanset at jeg selv er imod den regel – jeg synes, at der er for meget dødvægt i ordningen, jeg vil hellere bruge reglerne om den fleksible efterløn – så er der jo her for mig ingen tvivl om, at man skal oplyse om det. Og der har jeg spurgt

forskellige, hvem der egentlig skal oplyse: Er det a-kassen, der skal gøre det, er det kommunekontoret eller SKAT? Så er svaret: SKAT hører vi kun fra, når vi skal af med penge.

Derfor er det lidt interessant at høre, hvordan det når ud. Når det gælder kommunikation, ved vi godt, hvor svært det kan være at lave et nyhedsbrev. Hvis det skal virke efter hensigten, mener jeg, det skal være sådan, at folk skal træffe et valg og gå ud og sige, at de gerne vil fortsætte med at arbejde – hvis det er det, der er meningen med det. Derfor er det vigtigt, at de bliver oplyst om det og om, hvad deres klare rettigheder er, hvis de fortsætter på arbejdsmarkedet efter en bestemt dato.

Nu er det jo kun en midlertidig ordning, så det kan være, at det er derfor, man ikke gør noget særligt ud af det, men jeg synes, der er behov for, at alle i Danmark præcis ved, at hvis de fortsætter med at arbejde, så er der en økonomisk gulerod. Det er jo sådan set det jeg hører at regeringen vil, så derfor handler det vel om at gøre folk opmærksomme på, at den mulighed eksisterer.

Kl. 16:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Skatteministeren.

Kl. 16:01

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg takker for den rørende omsorg for mit humør. Det skal hr. Bjarne Laustsen nu ikke være så bekymret for. Skulle jeg blive lidt tungsindig, så kan jeg altid tage på besøg i Ringkøbing og snakke med de lykkelige folk derovre og blive muntret op.

Det, der er sagen her, er, at vi netop følger kommunikationsplanen, at vi netop sørger for, at der på den skrivelse, som SKAT sender ud til alle borgere, nemlig årsopgørelsen, for de årgange, det er relevant for i forhold til den midlertidige forsøgsperiode, er en målrettet information. Til alle borgere, der måtte være interesserede, ligger informationen på hjemmesiden, og til oplysning ikke bare for hr. Bjarne Laustsen, men også for andre er det min vurdering, at der i forhold til det økonomiske omfang af lovforslag i de år, hvor jeg har fået lov til at beklæde posten som skatteminister, ikke er noget forslag, der har fået mere omtale i pressen og skabt større debat i Folketingssalen, end lige præcis dette lovforslag om et skattnedslag for seniorer.

Jeg synes jo, det er glædeligt, at pressen skriver om mine lovforslag og de positive virkninger, de har, for det sparer mig for nogle reklame-

kroner og gør dermed, at presset på de offentlige kasser bliver en lille smule mindre. Så jeg glæder mig over den megen omtale, men det er ikke et spørgsmål om, at vi så negliger vores egen oplysningspligt; vi følger den fuldt ud som skrevet i kommunikationsplanen.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:03

Bjarne Laustsen (S):

Man er ikke nær så dygtig som en vis hr. Simon Spies, som var i stand til at udnytte negativ omtale positivt. For hvis der er noget lovforslag, der har fået negativ omtale, er det jo det her.

Jeg synes jo også, at man skal gøre rede for, at hvis man tjener en eneste krone for meget, så ryger hele fidusen. Det er jo derfor, det er så vigtigt, at folk får at vide: Hvis jeg arbejder og fortsætter med at arbejde, og hvis jeg tjener så og så meget, kan jeg få en skatterabat på det og det og det, men hvis jeg tjener så meget, får jeg slet ingenting.

Det er jo en af grundene. Jeg vil gerne tro på, at det heller ikke er en tanke, der har groet i skatteministerens baghave, men når man er ansvarlig minister, gennemfører man jo det, der er flertal for. Men det er da ikke den skønneste ordning at se på, og derfor er det heller ikke den lettest forståelige. Og derfor er der så meget kludder med, hvem der forstår den. Jeg har spurgt hundredvis af mennesker om det her, altså om de er klar over, hvordan deres rettigheder er. Så hverken ministerens kommunikationsplan, hans nyhedsbreve eller noget som helst andet er nået ud til den målgruppe.

Jeg er imod ordningen, men ikke desto mindre synes jeg, at de folk, der kan gøre brug af det her og træffe et valg, i forhold til hvad samfundet gerne vil have dem til, altså at arbejde lidt længere, da skal have muligheden. De skal have oplyst deres klare rettigheder. Det håber jeg at ministeren er enig i.

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:04

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Der var en eneste ting i det, hr. Bjarne Laustsen sagde, der var korrekt, nemlig at kommunikationen ikke er nået ud endnu. For det er rigtigt, at den kommunikation, der ligger om årsopgørelsen for 2008 ikke er nået ud, eftersom den først udsendes i foråret 2009. Der, hvor vi giver

den præcise information til alle relevante i årgangene, er netop i forbindelse med årsopgørelsen for 2009, hvor vi alligevel er i kontakt med dem gennem en skriftlig opgørelse af deres skattemæssige forhold. Det er fuldstændig i tråd med det, der ligger.

Men jeg er lidt forundret over, hvad hr. Bjarne Laustsens anledning egentlig er. Først var hr. Bjarne Laustsen bekymret over det store økonomiske dødvægtstap, der er. Nu er hr. Bjarne Laustsen bekymret over den begrænsning af dødvægtstabet, der ligger i, at ordningen er målrettet.

Hvis det var muligt at stille spørgsmål, ville jeg stille hr. Bjarne Laustsen det spørgsmål, om det, hvis nu vi fjernede den begrænsning, ville ændre Socialdemokratiets indstilling til skatteministeret for seniorer. Det synes jeg kunne være en interessant oplysning, hvis det var muligt for mig at stille spørgsmål den modsatte vej.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:05

Bjarne Laustsen (S):

Hvis vi kan få et folketingsvalg, så vi kan få byttet om på det, skal jeg nok svare på de spørgsmål og fortælle, hvad politikken går ud på, men nu er det jo sådan, at hr. Kristian Jensen har valgt at være skatteminister – der er endda nogen, der har udpeget ham; det synes jeg er fint – og derfor har jeg som folketingsmedlem ret til at stille nogle spørgsmål på vegne af de 64-65-årige, der målløse ser til, at skatteministeren ikke vil komme ud med det.

Jeg tror bare, at det uanset kommunikationsplaner, nyhedsbreve og alt muligt andet stadig væk er et spørgsmål, hvor borgerne skal henvende sig. De henvender sig ofte for at få rådgivning i deres a-kasse. Det er ikke a-kassernes ansvar at rådgive på det her felt. Er det kommunernes i forbindelse med overgangen til pension? Det er jo der, man støder på det her problem. Hvis det er sådan, at man skal fortsætte med at arbejde ud over pensionsalderen, er det jo typisk de to steder, man kan få noget at vide om det. Det hjælper så ikke noget, for SKAT kommunikerer man ikke rigtig med, undtagen når de skal have nogle penge, som folk siger.

Derfor synes jeg, at man gør klogt i, uanset om man er for eller imod ordningen, at lade folk få de rettigheder, som flertallet har bestemt at de skal have. Det håber jeg at ministeren er enig i.

Derfor tror jeg, at det skal ske omkring de to omregningspunkter. A-kassen kan man ikke give rollen, så derfor må det jo være kommunerne, der er tilbage, som skal have hovedansvaret for, at der bliver informeret om det her.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:06

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Igen kunne jeg kun finde en ting at være enig med hr. Bjarne Laustsen i, nemlig det udsagn, at det er fint, at jeg er skatteminister. Det synes jeg også at det er, og jeg tror ikke, at hr. Bjarne Laustsen skal stille alt for store forhåbninger til, at et folketingsvalg vil ændre rollefordelingen.

Kernen i det her spørgsmål er: Hvem har ansvaret for oplysningerne? Det er sådan, at der i den aftale, der er blevet lavet med kommunerne i forbindelse med kommunalreformen og den statslige overtagelse af skatteopgaven, lå en række oplysningsforpligtigelser tilbage hos kommunerne – dem var kommunerne meget insisterende på at beholde – herunder også at oplyse om vedtagne skattelove. Derfor har borgerne klart en mulighed for at henvende sig til kommunen. De har også klart en mulighed for at henvende sig gennem SKATs hjemmeside, hvor vi har lagt oplysningerne frem. De, der ikke har lyst til selv at henvende sig, får i de kommende måneder en årsopgørelse, hvor der for de relevante årgange er vedlagt information om ordningen her.

Vi er altså i fuld gang med at informere om det. Hr. Bjarne Laustsens bekymringer er ubegrundede, men jeg er glad for, at jeg nu her i dag har fået lejlighed til at fortælle endnu mere om vores kommunikationsplan og dermed sørge for, at folk bliver endnu mere oplyst om vores initiativer.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til spørgeren og tak til skatteministeren.

Det næste spørgsmål er spørgsmål 15 stilet til integrationsministeren af fru Karina Lorentzen.

Kl. 16:08

Spm. nr. S 765

15) Til integrationsministeren af:

Karina Lorentzen (SF):

Hvorledes mener ministeren taxachauffører skal forholde sig med hensyn til personfragt over grænsen?

Skriftlig begrundelse

Taxachauffører risikerer domme for menneskesmugling, når de fragter passagerer over grænsen. Ministeren hævder i tidligere svar, at chaufførerne ikke kan pålægges at tjekke pas, men skal sikre sig, at indrejse er i henhold til udlændingelovens § 59, stk. 7.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Integrationsministeren.

Kl. 16:08

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu skal man måske ikke starte med at gå i rette med spørgeren, men jeg er alligevel lidt forbløffet over, at SF omtaler mennesker som fragt, men lad nu det ligge.

Hvad skal taxachauffører gøre? Ja, de skal gøre det samme som alle andre, hvad enten det er danske eller udenlandske taxachauffører – de skal overholde loven, og når det drejer sig om at bringe personer over grænsen, er udlændingelovens straffebestemmelse jo ganske klar:

»Med bøde eller fængsel indtil 2 år straffes den, der forsætligt bistår en udlænding med ulovligt at indrejse i eller rejse gennem landet ...«.

Man må altså ikke bistå med at transportere en person, som ikke har lovligt ophold i Danmark, ind i landet, og der er jo klar domfældelse for det, for hvis man kan indse det som en nærliggende fare, at den pågældende ikke har lovligt ophold i Danmark, så bliver man straffet. Kort sagt: Det må man altså ikke.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Lorentzen.

Kl. 16:09

Karina Lorentzen (SF):

Når jeg stiller det spørgsmål her i dag, er det jo, fordi jeg indtil flere gange har prøvet at få et svar ud af ministeren angående denne situation, fordi der netop er faldet to domme for menne-

skesmugling i Sydjylland, hvor tyske taxachauffører har fragtet folk, som så viste sig ikke at have lovligt pas, ind over grænsen.

I et af de svar, jeg har fået fra ministeren, står der, at dommene ikke kan være et udtryk for, at taxachaufførerne skal tjekke pas, men at de skal sikre sig, at en indrejse sker lovligt. Jeg kan bare ikke forstå, hvordan taxachaufførerne skal kunne forholde sig til det her – de skal ikke tjekke pas, men de skal sørge for, at de ikke bistår i en ulovlig indrejse.

Vil ministeren ikke godt redegøre for, hvordan en taxachauffør skal forholde sig, når han står med en kunde i Padborg kl. 4 en tirsdag morgen?

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:10

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen han skal være meget forsigtig, og hvis han får en bestilling på et eller andet sted meget langt inde i Danmark og der står nogle personer, som ikke har noget bagage, og det slet ikke ser normalt og rigtigt ud, skal han være på vagt.

Jeg kan se af den pågældende dom, at han jo også flere gange undervejs havde haft al mulig anledning til at stoppe turen og ringe til politiet. De pågældende var overhovedet ikke kendt i Danmark og ændrede rejsemål igen og igen. Der siger domstolene altså, at forsætbegrebet også udstrækker sig til, at man kan se, at der er en nærliggende risiko for, at de pågældende ikke har lovligt ophold i Danmark.

Det er det, man skal rette sig efter, og det gælder jo med den bestemmelse som med alle andre straffebestemmelser, at det til syvende og sidst er domstolene, der fastsætter, hvordan man skal forholde sig i den konkrete sag.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Karina Lorentzen.

Kl. 16:11

Karina Lorentzen (SF):

Skal jeg forstå svaret sådan, at man skal være på vagt, hvis passagererne ikke har bagage med, eller kan man sige, at taxachaufføren er undtaget, så længe de her passagerer har bagage med? Skal det ske i alle tilfælde, hvor folk ikke har bagage med?

Jeg synes bare, det er ret uklart, og jeg synes, at vi i det mindste må kunne sørge for, at de har nogle klare retningslinjer, så de kan have deres

retssikkerhed i orden, og så de kan forberede sig bedst muligt på ikke at blive rullet ind i en sag om menneskesmugling. Jeg synes altså ikke, at bagagevejledningen er særlig god.

Ifald de skal ringe til politiet, vil jeg sige, at vi jo ikke har ret mange politistationer tilbage, så jeg kunne bare godt tænke mig at vide, hvor en taxachauffør i Padborg så rent faktisk skal ringe hen, og hvad det er for nogle mennesker, han skal snakke med.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:12

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg siger ikke noget om, hvad en taxachauffør skal, jeg siger, at det henhører under domstolene at fastsætte de konkrete sager ved fældende dom eller ved frifindelse, hvis anklagemyndigheden har besluttet sig for at rejse tiltale. Vi kan ikke komme det nærmere.

Hvordan man får fat i politiet, er nu fuldstændig uafhængigt af, hvor man er i landet, for det foregår pr. telefon, og det ved taxachaufførerne jo alt om.

Men jeg kan ikke komme det nærmere, og det kan jeg ikke, uanset hvad det er for nogle bestemmelser af den art, der rejses spørgsmål om, for når det er et spørgsmål om frifindelse eller domfældelse i noget, der er behæftet med straf, er det til syvende og sidst altid domstolene, der i den konkrete sag må slå fast, om der foreligger en overtrædelse eller ej.

Men det gælder altid om at være forsigtig, når man befinder sig i nærheden af grænsen, hvad enten det drejer sig om en kunde eller en blaffer.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Karina Lorentzen.

Kl. 16:13

Karina Lorentzen (SF):

Jamen kan ministeren ikke godt forstå, at jeg spørger ministeren om, hvilke retningslinjer taxachaufførerne skal følge? De vil netop gerne være forsigtige og undgå at komme til at køre nogen over grænsen og så få en dom for menneskesmugling bagefter.

Det er altså ikke særlig konkret, at ministeren bare siger, at hun ikke kan komme det nærmere, hvordan taxachaufførerne skal forholde sig. Det tror jeg altså ikke de kan bruge til ret meget.

Kl. 16:13
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Ministeren.

Kl. 16:13
Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):
 Jeg refererer gældende ret, og den er jeg tilfreds med.

Kl. 16:13
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er spørgsmål 16, ligeledes til integrationsministeren af fru Karina Lorentzen.

Kl. 16:14
Spm. nr. S 766

16) Til integrationsministeren af:
Karina Lorentzen (SF):
 Hvad er ministerens holdning til, at taxachauffører risikerer at udføre etnisk profilering i forhold til at overholde § 59, stk. 7?

Skriftlig begrundelse

Taxachauffører risikerer domme for menneskesmugling, når de fragter passagerer over grænsen. Ministeren hævder i tidligere svar, at chaufførerne ikke kan pålægges at tjekke pas, men skal sikre sig, at indrejse er i henhold til udlændingelovens § 59, stk. 7.

Anden næstformand (Søren Espersen):
 Integrationsministeren.

Kl. 16:14
Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Der gælder jo fuldstændig det samme svar. Jeg kan godt forstå spørgsmålet, nemlig at man, hvis det absolut skal stilles sådan meget på spidsen, kan være i tvivl om, om man foretager menneskesmugling, eller man foretager diskrimination – jeg går ud fra, at det er den problemstilling. Men hvis man var i en særlig vanskelig situation, er det jo også sådan, at domstolene ville tage hensyn til det. Jeg tror nu ikke, at det vil være noget problem, og den dom, der altså foreligger her, er i hvert fald meget klar.

Kl. 16:14
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Fru Karina Lorentzen.

Kl. 16:14

Karina Lorentzen (SF):

Nu kommer jeg fra Kolding, og der har jo lige netop været en sag om taxachauffører, godt nok en lidt anden sag, hvor en taxachauffør flere gange er blevet overfaldet af nogle somaliere og nu nægter at køre med somaliere. Det må han ikke, for det er nemlig diskrimination.

Hvordan kan ministeren sikre, at det her ikke kommer til at gå ud over bestemte grupper af mennesker, f.eks. folk med mørk hud eller brune øjne, frem for personer som mig og ministeren, så vi i virkeligheden ender med diskrimination? Så har vi faktisk nu to ting, hvor taxachaufførerne risikerer at få en sag på halsen, nemlig ikke bare menneskesmugling, men også diskrimination. Hvordan kan ministeren medvirke til, at det ikke bliver tilfældet?

Kl. 16:15
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Ministeren.

Kl. 16:15
Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det gælder jo ligesom ved menneskesmugling, at hvis der skal være tale om strafbar diskrimination, skal der også foreligge en form for forsat. Jeg er helt tryk ved, at dommerne, som kender alt til dagligdagen, har forståelse for taxachaufførers eventuelle problemer og frygt for at tage nogle bestemte kunder med, som de er bange for skal overfalde dem. Det gælder jo, hvad enten det er en bestemt etnicitet eller rockere eller andre, som man er bange for. Så det overlader vi helt til domstolene, det kan jeg ikke give nogen retningslinjer for her. Og jeg kan selvfølgelig slet ikke kommentere en konkret sag.

Kl. 16:16
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Fru Karina Lorentzen.

Kl. 16:16
Karina Lorentzen (SF):

Jeg kan slet ikke forstå, at ministeren er så ubøjelig på det her område. Jeg synes da, at vi i det mindste må skylde de mennesker, det handler om, at give dem en eller anden form for retssikkerhed og en eller anden form for retningslinjer, så de kan udføre deres arbejde trygt og godt.

Er ministerens svar så, at taxachaufførerne i virkeligheden skal tjekke alt og alle, for det må jo blive den logiske konsekvens, hvis man ikke vil være medvirkende til at foretage diskrimination over for nogen?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:17

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu må spørgeren ikke misforstå mig, men det bliver stillet meget på spidsen, og det er sådan nogle spørgsmål, der kan være sjove i eksamensopgaver. Det er bare sådan med en masse lovovertrædelser, at man sagtens kan stille en situation på spidsen og så spørge: Hvordan er det dér? Og det er altså sådan, at bestemmelserne er indrettet på en sådan måde, at i livets forhold vil den normalt tænkende udmærket kunne holde sig inden for det lovlige område.

Kl. 16:17

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Karina Lorentzen.

Kl. 16:17

Karina Lorentzen (SF):

Altså, jeg kan bare slet, slet ikke forstå ministerens holdning til det her. Jeg kan slet ikke forstå, at ministeren ikke synes, at der er et problem. Først vil hun ikke være med til at sikre taxachauffører, så de ikke risikerer menneskesmugling. Og det er faktisk ikke kun tyske taxachauffører, det er ret ofte, at en dansk taxachauffører også må ned over grænsen og hente en person på den anden side. Ligeledes kunne man forestille sig, at det bliver et problem mellem Sverige og Danmark. Det er nok kun et spørgsmål om, at der kommer nogle domme på et tidspunkt.

Altså, først vil ministeren ikke være med til at udstikke nogle retningslinjer, som kan hjælpe de her mennesker til at udføre deres arbejde lovligt, og dernæst er ministeren tilsyneladende også ligeglad med, at de her mennesker risikerer at komme ud i en sag, hvor de diskriminerer, fordi de er nødt til at være ekstra på vagt over for folk med mørk hud eller brune øjne. Men det må jeg jo så tage til efterretning.

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:18

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Når man anlægger den tone og den form for fuldstændig misrøgt af, hvad jeg har sagt, er det meget svært at diskutere.

Jeg synes, at reglerne er tilstrækkelig klare, og de dækker dagligdagens forhold i langt de fleste sager. Regeringen ønsker absolut ikke at anime-

re nogen til at foretage menneskesmugling. Tværtimod skal det være helt klart, at det er strafbart, og det samme gælder diskrimination. Og det er jo en kendt sag for taxachauffører, de ved fuldstændig, hvad det handler om. De ved udmærket godt, hvornår de kan lade være med at tage nogen op, og hvornår der vil være tale om diskrimination. Det er jo forhold, som forekommer hver eneste dag for taxachauffører, og det kan langt de fleste taxachauffører udmærket finde ud af.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til spørgeren og tak til integrationsministeren.

Det næste spørgsmål er spørgsmål nr. 17, som er stillet til transportministeren af fru Annette Lilja Vilhelmsen.

Kl. 16:19

Spm. nr. S 753

17) Til transportministeren af:

Annette Lilja Vilhelmsen (SF):

Vil der i forbindelse med regeringens nye transportplan blive taget initiativ til etableringen af et ekstra togstop i Langeskov på linjen mellem Odense og Nyborg?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Transportministeren.

Kl. 16:19

Transportministeren (Lars Barfoed):

Tak for det, og tak for spørgsmålet, som jo giver anledning til, at vi lige kan vende det og jeg kan sige et par ord om regeringens udspil »Bæredygtig transport – bedre infrastruktur«, som vi netop har offentliggjort, og som jo er regeringens vision om, hvordan vi får indrettet transport i Danmark på en mere bæredygtig måde og gavner miljøet. I forbindelse med det lægger vi jo meget vægt på netop at styrke den kollektive trafik, og det drejer sig jo også om at få bedre tilgængelighed, derunder ved at åbne nye stationer. Så det er en ting, vi er meget opmærksomme på.

Når det så lige præcis gælder den station, som nu er på tale, nemlig Langeskov Station, må man sige, at rent køreplanmæssigt vil det være meget problematisk at indpasse togstop lige præcis her, og at der vil være en lang række ulemper forbundet med det, fordi Langeskov ligger på en stærkt trafikeret hovedbane på tværs af landet. Det vil jo altid være en vurde-

ring af, hvor store fordelene er ved en investering set i forhold til andre investeringer, vi kunne foretage os. Og derfor tror jeg ikke, at der bliver plads til togstop lige netop på Langeskov i forbindelse med de investeringer, vi nu skal forhandle Folketingets partier imellem her i januar måned som opfølgning på regeringens transportpolitiske udspil. Det ligger nok noget længere ude i fremtiden med hensyn til at få et særligt togstop på Langeskov Station, netop fordi der ikke vil være særlig mange fordele ved det i forhold til de mange ulemper, der vil være forbundet med et togstop på så trafikeret en hovedbane, som der er tale om.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Annette Lilja Vilhelmsen.

Kl. 16:21

Annette Lilja Vilhelmsen (SF):

Tak til ministeren for svaret. Jeg er meget glad for at kunne være her nu og spørge til trafikplanen, og jeg har selvfølgelig en lokal interesse i det her, fordi jeg jo repræsenterer Fyn.

Vi har i forbindelse med den store trafikplan egentlig savnet, at der stod Fyn lidt oftere, end der faktisk gør. Jeg er meget enig i, at den nye plan skal være langsigtet, at den skal indeholde visioner, og at den skal lægge vægt på bæredygtighed og tilgængelighed. Så langt er vi fuldstændig enige. Vedrørende problemerne i forbindelse med Langeskov kan jeg sige, at jeg ikke deler ministerens bekymring over problemerne i det. Der har tidligere været togstop der, men det blevet nedlagt i 1974 på grund af intercitytogene og hastigheden. Og lige præcis på den her strækning mellem Odense og Nyborg er der plads til, at man kunne lave ekstra spor, og der er plads til at lave vigespor. Så det er en del af prioriteringen i planen, og det kunne jo være en invitation til ministeren til at komme og prøve at se på forholdene, for det er ikke taget ud af den blå luft.

I dag er der behov for hurtig og sikker togdrift af hensyn til CO₂ og trafiktrængsel generelt og ikke mindst for at gøre Fyn til et udviklingsområde for uddannelse, erhverv og bosætning. Det er klart, at Odense virkelig er en magnet og har en stor tiltrækningskraft; der kommer alt for meget trafik ind til Odense for så at komme ud af Odense igen, og det er egentlig i tilknytning til det, at vi ønsker, at der kommer en afhjælpning af trængslen i Odense, ved at man lægger noget trafik ud til Langeskov.

Det er en forholdsvis lille investering, som ville kunne gøre rigtig meget for det fynske område; det ville kunne sikre et reelt valg mellem bil og kollektiv trafik, og det ville tage hensyn til folk uden bil og folk under uddannelse.

Så jeg vil egentlig spørge ministeren: Hvad bliver det næste træk for at få et togstop i Langeskov – til trods for bekymringen?

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Transportministeren.

Kl. 16:23

Transportministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil ikke sige, at jeg er bekymret, og alt kan jo lade sig gøre, hvis man bruger tilstrækkelig mange penge på det. Men når vi skal fordele de midler, vi har, er vi nødt til at se på, hvor vi får størst nytte af investeringerne, hvor vi gavner flest rejsende med de investeringer, som vi foretager.

Regeringen planlægger at investere i alt 150 mia. kr. frem mod 2020 i infrastruktur i Danmark. Det er et kolossalt spring i niveau, og det er også et skift i transportpolitikken hen imod mere bæredygtig transport, netop for også at styrke den kollektive trafik.

Men netop når vi taler om at etablere nye stationer med de investeringer, der knytter sig til det – især på en stærkt trafikeret hovedbane, sådan som tilfældet er her – er der altså store anlægsomkostninger i forbindelse hermed. Der bliver også tale om længere rejsetider, fordi der bliver ekstra togstop. Der bliver behov for flere siddepladser og dermed mere togmateriel. Der er en lang række faktorer, man skal tage med, og der må man også se på: Hvor store ulemper har det for de mange passagerer, som ellers bare kunne køre igennem, og hvor store fordele er der så forbundet med det for de mennesker, der stiger på toget i Langeskov?

Der vurderer jeg altså, at det ligger noget ude i horisonten, før der er plads til lige netop den investering, selv om det naturligvis for folk i Langeskov kunne være ganske fornuftigt, og derfor forstår jeg godt, at lokalpolitikere rejser spørgsmålet.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Annette Lilja Vilhelmsen.

Kl. 16:24

Annette Lilja Vilhelmsen (SF):

Det er ikke kun for folk i Langeskov. Jeg skal lige sige, at vi vel også er enige om, at en del af de her 150 mia. kr., som nu er sat af, er det, man så-

dan i det her sprog kalder gamle milliarder, og at der så er nogle nye milliarder til at lave nye initiativer for.

Når vi nævner Langeskov, er det, fordi vi på Fyn – egentlig nede fra det sydfynske og så op til hovedåren mellem Nyborg og Langeskov – har et stort område, som også dækker Faaborg-Midtfyn, som har brug for aflastning, så det drejer ikke kun lige om Langeskov og Kerteminde, det ville faktisk være til stor gavn for det område. En del af hørings svarene er også gået på, at man i hvert fald ønsker at få undersøgt muligheden.

Det, der selvfølgelig ville være ønskeligt, var jo så også, at vi havde en sikker busdrift – den skal jeg ikke kommentere mere – og jeg ønsker, at ministeren anerkender, at vi har brug for, at der bliver set på den kollektive trafik på Fyn. Og jeg vil spørge, hvad ministerens træk bliver med hensyn til, at behovet for den kollektive trafik på Fyn bliver undersøgt nærmere.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:25

Transportministeren (Lars Barfoed):

Naturligvis er der grund til også at vurdere den kollektive trafik på Fyn. Nu skal man jo være opmærksom på, at Fyn – og det ved spørgeren jo rigtig godt – geografisk står meget centralt placeret i landet, og derfor kan man sige, at næsten ligegyldigt, hvilke investeringer vi foretager for at styrke trafikken mellem landsdelene, får Fyn som centralt placeret stor gavn af de investeringer, vi foretager.

Nu er vi i øjeblikket ved at opgradere banen mellem Odense og Svendborg, så vi får styrket den kollektive trafik på det stykke. Jeg er sikker på, at kommunen har meget stor fokus på at styrke busdriften på Fyn – for der har jo virkelig været problemer – og det håber jeg nu kommer til at fungere bedre, også med en bedre styring af det. Så skal vi også have styrket vejforbindelserne på Fyn; det er jo også en væsentlig del af det. Så vi skal, både når det gælder vejsiden, motorvejen på tværs af Fyn, og når det gælder banen mellem Odense og Svendborg, se på at styrke trafikken på Fyn.

Så kan der blive tale om at styrke parkeringsanlæg. F.eks. er det efter kl. 8 om morgenen ofte svært at få parkeringsplads på Nyborg Station, selv om der dér er store parkeringsarealer i forvejen. Så vi kan også gennem bedre faciliteter på

de stationer, der er, styrke folks adgang til den kollektive trafik på Fyn.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Annette Lilja Vilhelmsen.

Kl. 16:27

Annette Lilja Vilhelmsen (SF):

Jeg havde jo selvfølgelig håbet, at ministeren ville sige: Jeg er slet ikke kommet i tanker om Langeskov; det er da en rigtig god idé, lad os tage over at se på det og se, hvad vi kan gøre for det.

Jeg vil endnu en gang bede ministeren prøve at tage Langeskov med ind i sine overvejelser. Vi har forhørt os om det, og det er ikke umiddelbart den dyreste løsning at vælge at udnytte arealerne mellem Nyborg og Odense frem for at skulle sikre, at endnu mere trafik f.eks. kan komme til og fra selve Odense by. Så jeg vil indtrængende bede om, at der bliver kigget på området, og at man får lavet nogle analyser. Der ligger også en analyse af vurderingen af passagerpotentialet tilbage fra 2001, som viser, at der er et behov, og at der er et potentiale for det.

Så til gavn for miljøet og til gavn for udviklingen på Fyn beder jeg ministeren om at prøve at kigge på det en gang til og se på nogle af de høringssvar, der er kommet. Og så glæder jeg mig til en fortsat dialog om et ekstra stop i Langeskov.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:28

Transportministeren (Lars Barfoed):

Ja, vi får jo lejlighed til til januar, når vi skal forhandle om investeringerne, når vi skal fordele og prioritere investeringerne i infrastrukturen, at vende alt, derunder naturligvis også vende de spørgsmål, som man måtte have om Langeskov. Så vi skal nok få det vurderet, hvis der er et ønske om det fra partiernes side.

Stadig væk skal man være opmærksom på, at det her er et spørgsmål om at afveje, hvad ulemperne, som det ekstra ophold giver for den gennemkørende trafik, er i forhold til de fordele, det giver for dem, der stiger på toget der, hvor der bliver en ny station, og også set i forhold til de investeringer, der skal lægges i det. Det er den meget nøgterne vurdering, man skal foretage, så vi sikrer, at de investeringer, vi foretager i vores infrastruktur, derunder ikke mindst i jernbanen, har så stor en samfundsøkonomisk effekt som muligt.

Der er altså problemer med at etablere et togstop på den her hovedbanestrækning. Hvis vi taler om lokaltog, er der problemer med at vende i Nyborg, og det er svært at få overhalingsmuligheder på stykket mellem Nyborg og Odense, og det giver altså problemer, hvis der er flere togstop og langsommere tog, for de gennemgående tog at komme igennem med tilstrækkelig hastighed, hvis vi skal sikre flest mulige passagerer den bedst mulige og hurtigst mulige rejsetid.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det sidste spørgsmål, spørgsmål 18, er ligeledes stilet til transportministeren af fru Annette Lilja Vilhelmsen.

Kl. 16:29

Spm. nr. S 754

18) Til transportministeren af:
Annette Lilja Vilhelmsen (SF):

Hvordan forestiller ministeren sig at man kan tage særligt hensyn til mennesker med funktionsnedsættelser i den aftale, der ifølge regeringens forslag til ny transportplan for Danmark påtænkes indgået med DSB om en ekstra indsats for tilgængeligheden til og fra stationerne, og her tænkes bl.a. på, hvordan der kan skabes bedre tilgængelighed for blinde, svagtsende og folk med bevægelsehandicap?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Transportministeren.

Kl. 16:29

Transportministeren (Lars Barfoed):

Jeg er igen glad for, at opmærksomheden bliver henledt på regeringens transportpolitiske udspil. Det er jo sådan, at vi bl.a. foreslår en pulje på 1 mia. kr. til bedre adgang til den kollektive trafik. Det drejer sig om flere forskellige ting, og det drejer sig ikke mindst om at få skabt bedre parkeringsfaciliteter. Hvis folk får bedre mulighed for at stige om fra bil til tog, får vi flere til at tage toget, så der er en lang række stationer både i hovedstadsområdet og rundt omkring i landet, hvor vi kunne styrke koblingen mellem bil og tog.

Men det er jo også meningen, at den milliard kroner skal bruges til på anden vis at lette tilgangen og adgangen til den kollektive trafik. Der kan jeg henvise til side 25 i det transportpolitiske udspil, hvor vi remser nogle af de elementer

op, som indgår som nogle faktorer, når vi skal skabe bedre adgang til den kollektive trafik. Og der siger vi, at der skal være bedre tilgængelighed, herunder for bevægelseshæmmede og handicappede. Så der er i høj grad også i den her plan fra regeringens side tænkt på at styrke mulighederne for, at handicappede og bevægelseshæmmede kan færdes overalt i vores samfund på lige fod med andre.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Annette Lilja Vilhelmsen.

Kl. 16:31

Annette Lilja Vilhelmsen (SF):

Også her vil jeg benytte lejligheden til at sige tak for ministerens svar og for, at vi kan få en dialog omkring den her problematik. Den er jo bl.a. rejst af handicaporganisationer, som desværre oplever, at det faktisk i vores højteknologiske og moderne tidsalder bliver vanskeligere og vanskeligere for folk med funktionsnedsættelse at klare sig i den offentlige transport.

Det, vi ønsker, er egentlig at fremme en kombination af individuel og smidig trafik – ligesom det ligger i regeringsudspillet – og det centrale er, at sammenspillet mellem de forskellige transportmidler fungerer så let som muligt, som det også foreslås af regeringen. Men hvordan vil ministeren så sikre, at det bliver muligt for folk med handicap at få fuld adgang til den kollektive transport?

I forhold til at Danmark er ved at tilslutte sig handicapkonventionen og at man klart tilkendegiver, at man vil arbejde for fuld tilgængelighed og dermed deltagelse i samfundslivet med hensyn til at bo, arbejde, uddanne sig og have sin fritid, hvordan vil ministeren så sikre, at en ny trafikaftale som den, der ligger her, lever op til handicapkonventionens ikkediskriminationskrav? Vi har snakket om, hvad et ikkediskriminationskrav betyder; det er vel et krav om fuld inkludering og fuld ligestilling.

Det er et problem, og man oplever det dagligt – og ministeren kan også opleve det selv, hvis han forestiller sig at være på en station og ikke kunne se, ikke kunne høre, ikke kunne gå. Så ville han være fuldstændig lost på den måde, som det foregår på i dag.

Så hvordan vil ministeren tage initiativ til at sikre, at bedre tilgængelighed også for bevægelsehandicappede bliver en realitet?

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):
Transportministeren.

Kl. 16:32

Transportministeren (Lars Barfoed):

Er der lyd på? Nu er der i hvert fald lyd på. Jeg troede, det var mig, der kom til at trykke en gang for meget på knappen her. (*Anden næstformand* (Søren Espersen): Det var mig, der kom til at trykke en gang for lidt). O.k.

Jeg er glad for at kunne sige, at regeringen faktisk gennem årene har gjort ganske meget for at forbedre vilkårene for handicappede, ikke mindst i forhold til den kollektive trafik. Det er både blinde, svagtseende og folk med bevægelseshandicap, som har fået forbedringer, når det gælder forholdene på stationerne. Der er siden 2003 blevet bevilget mere end 100 mio. kr. til forbedring af forholdene på vores stationer. Det er sket, ved at der er blevet etableret ledelinjer på perronerne for blinde og svagtseende, og der er blevet etableret elevatorer og opsat informationskærme for blinde og svagtseende, så der er gjort ganske meget.

Vi har haft en arbejdsgruppe nedsat i regi af Trafikstyrelsen, hvor danske handicaporganisationer og DSB's Handicappanel bl.a. har deltaget. Så tanken er naturligvis i et tæt samarbejde med repræsentanterne for handicaporganisationerne at se på, hvor vi også her kan få størst mulig gavn for de mennesker og sikre dem bedst mulig adgang. Og det er bl.a. nogle af de tiltag, der peges på: hævnning af perroner og etablering af ledelinjer for svagtseende og blinde på stationerne som nogle af de vigtigste elementer i indsatsen fremover – og elevatorer naturligvis også.

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Annette Lilja Vilhelmsen.

Kl. 16:34

Annette Lilja Vilhelmsen (SF):

Vi holder jo meget af at tale om Danmark som et vækstsamfund og et innovativt samfund. Jeg kunne rigtig godt tænke mig, at ministeren ville lægge sig i spidsen for at sige, at det også skulle gælde det her område, altså også for folk med funktionsnedsættelse.

Aktuelt kan jeg fortælle, at da jeg i går kom med toget her til København, stoppede det af en eller anden uransagelig grund ret langt fra Hovedbanegården. Der kom ingen oplysning om det overhovedet, og da jeg stod ud på perronen, stod der en mand med en hvid stok, han var blind, og spurgte: Er det her København? Vi kiggede os omkring, og vi, der kommer ude fra provinsen, sagde: Det tror vi at det er.

Der kom ingen meddelelse over højtalerne, der var ingen ledelinjer helt derude, og man kan sige, at selv om han var trænet i det her, var han fuldstændig lost.

Så er det bare, at jeg tænker: Hvilke projekter er prioriteret i 2009, og hvordan har man valgt at prioritere, så man kan tænke innovation og udvikling i højteknologi – også for folk med bevægelseshandicap?

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:35

Transportministeren (Lars Barfoed):

Nu er den milliard kroner, jeg taler om, jo nye penge, og vi vil nu til januar i Folketinget forhandle om, hvordan vi skal fordele de penge. Og der er altså afsat 1 mia. kr. i høj grad til parkeringsfaciliteter på stationerne – også bedre cykelparkeringsforhold – men som jeg sagde, kan man tydeligt på side 25 i planen se, at det altså også drejer sig om at skabe bedre vilkår for handicappede. Men vi har også en pulje, som vi stadig væk bruger af, og der er altså i de kommende år, 2009-2011, afsat penge til konkrete projekter i form af de tiltag, som jeg har nævnt at vi i samarbejde med handicaporganisationerne og DSB's Handicappanel har besluttet os for at gennemføre. Og det er helt praktiske tiltag, der kan lette adgangen på stationerne.

Jeg er fuldstændig enig i, at der mangler meget endnu. Og jeg synes, at noget af det vigtigste, vi kan gøre, når det gælder om at styrke adgangen til den kollektive trafik, lige præcis er at gøre noget særligt for de mest svagtstillede i vores samfund. Så vi er i fuld gang med den pulje, som vi stadig væk udmønter af, og vi har nu afsat friske penge til det.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Annette Lilja Vilhelmsen.

Kl. 16:36

Annette Lilja Vilhelmsen (SF):

Det, man siger herinde, med, at vi har nye penge og gamle penge, er så sjovt – og nu har vi så også friske penge. Det kan være, at de gør god gavn; det gør de nok.

Der har været en pulje, og den skal udmøntes i 2009-2011. Hvordan kan det være, at vi har underskrevet FN's handicapkonvention, men at regeringen ikke har ratificeret den endnu, vel vidende, at hvis man havde ratificeret den, ville man have løst mange af de her problemer, bl.a. fordi man så simpelt hen havde skrevet under

på, at mennesker, hvis de har et handicap, også skal inkluderes hundrede procent i trafikken?

I trafiktaften fra 2006 om bedre tilgængelighed på stationer i perioden mellem 2009 og 2011 hedder det, at man vil gå ind og arbejde på det her område. Men hvilke konkrete initiativer har regeringen forberedt til 2009 – det er jo lige om lidt – som kan forbedre forholdene for folk med handicap i den kollektive trafik? Hvordan er beløbet budgetteret? Og det sidste spørgsmål er: Hvornår og hvordan kan vi se, at ministeren har taget det her alvorligt?

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:37

Transportministeren (Lars Barfoed):

Som jeg har nævnt, har vi brugt 100 mio. kr. i de seneste år på at forbedre faciliteterne for de handicappede i den kollektive trafik, så vi har gjort rigtig meget, og vi fortsætter med at gøre det.

Når der konkret bliver spurgt til, hvad der skal gøres i 2009 og 2010, kan jeg sige, at den pulje, vi i øjeblikket arbejder med – og så afsætter vi jo altså nu nye penge – er udmøntet til følgende projekter i 2009 og 2010:

Elevatorer på Sorø Station, som skal gennemføres i 2009-10.

Hævning af perronen på Vejle Station, som skal gennemføres i 2010-11.

Udbygning af trafikinformation til blinde og svagtseende, som gennemføres i 2009-10.

Det er de konkrete projekter, som det altså i samarbejde med danske handicaporganisationer, Banedanmark og DSB's Handicappanel er blevet besluttet at allokere midler til de næste par år. Og så skal vi som sagt diskutere, hvad de nye eller friske penge – det er det samme – skal bruges til i de kommende år.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet – tak til spørgeren, og tak til transportministeren – og dermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 16:38

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 18. december 2008, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet er hævet. (Kl. 16.39).